STOPINJICE

29

Letnik 2016-17

GLASILO CUDV DOBRNA

UVOD

Sklenili smo šolsko leto in se ponovno znašli pred pragom počitnic in dolgega, brezskrbnega ter vročega poletja za naše uporabnice in uporabnike…

Bili smo uspešni, zavzeti, vedoželjni in igrivi, kar je zaznati skozi naša doživetja, naše dosežke, osvojena znanja in dobro voljo, ki je naš spremljevalec na vsakodnevni poti. Ni bilo vedno lahko, bili so dobri in manj dobri dnevi, ki smo jih s skupnimi močmi uspešno premagali in izšli kot zmagovalci v tekmi, ki spremlja ritem življenja v CUDV Dobrna.

Skozi vse leto smo bili zelo aktivni in dejavni. Poleg rednih učnih vsebin, ki smo jih osvajali, smo izvajali tudi veliko obšolskih obogatitvenih vsebin. Udeleževali smo se kulturnih in športnih tekmovanj po celi državi in tudi izven nje, kjer smo dosegali in posegali po najboljših uvrstitvah. Osvojili smo vrh Triglava, se odlično odrezali na »Zimski specialni olimpiadi", sodelovali na Dm teku 2017, okusno kuhali in zasedli 1. mesto z našo »Pokrito rihto«, sodelovali v Ekošoli in v okviru likovnega natečaja Trajnostna mobilnost dosegli tretje mesto in še in še bi lahko naštevali. Dogodkov je bilo veliko in vsi so enako pomembni. Veliko smo nastopali in se predstavljali ter imeli čisto svojo in čisto ta pravo razstavo v Mestni galeriji Šoštanj. Za vse nas pa je bil prav poseben dogodek obisk predsednika države RS, ki se je zgodil v mesecu februarju z namenom druženja in pogovora predsednika, gospoda Boruta Pahorja z uporabniki našega centra. Doživeli smo veliko novega, lepega in zanimivega. Za vse to velika pohvala in priznanje uporabnikom ter njihovim mentorjem za vso prizadevnost in pripravljenost, katere angažma večkrat terja in posega tudi onkraj meja njihovega delovnega časa.

Bilo bi prav, da omenim tudi dosežek in spremembo prometnega režima v okolici Centra, kar je nedvomno velikega pomena iz področja varnosti v cestnem prometu za naše uporabnice in uporabnike. V hiši smo izvedli tudi več dogodkov z zunanjimi sodelujočimi in sicer vse od pustnega rajanja s kurenti, slavnostnega sprejema olimpijcev z županom Občine Dobrna in skupino Skater, čistilne akcije in druženja s prostovoljci-zaposlenimi v Zavarovalnici Sava in še bi lahko naštevali.

V mesecu marcu smo bili organizatorji okrogle mize z Dr. Jasno Murgel na temo »Zgodnja obravnava otrok s posebnimi potrebami«, kjer smo se strokovni delavci CUDV Dobrna, kolegi iz zunanjih sorodnih institucij ter starši pogovarjali o različnih vidikih obravnave, potrebah in nujnih spremembah na tem področju v dobro otrok in družin, ki tako vrstno obravnavo potrebujejo.

Prav posebno mesto pa v letošnjem letu zaslužita naša specialna olimpijca, ki sta na letošnjih zimskih igrah »Specialne olimpiade« dosegla vrhunske rezultate, vrhunske rezultate svetovnega merila. Iskrene čestitke, Vinko in Bine! Vinko in Bine ter njun mentor športni pedagog Andrej bodo ob občinskem prazniku Občine Dobrna, 15. junija 2017, prejeli Županovo priznanje za vrhunske dosežke, pripravo, prizadevnost in zastopanje Centra ter kraja. Čestitamo!

Ne glede na vse, pa je pomembno, da se tudi zavemo, da naša hiša »raste« in počasi postaja pretesna za vse nas. V Centru razvijamo idejo in vodimo aktivnosti za širitve v smislu deinstitucionalizacije, razbremenitve centralne baze, novih oblik, možnosti in priložnosti za življenje naših uporabnic in uporabnikov.

Želimo postati center prepoznan po domačnosti, dostopnosti, prijaznosti ter predvsem po kakovosti storitev za uporabnike in njihove starše ali zakonite zastopnike. Želimo biti dober delodajalec in dober poslovni partner.

S skupnimi močmi, veliko dobre volje in pozitivne naravnanosti nam bo zagotovo uspelo.

Želim vam čudovite poletne dni!

Breda Božnik,
direktorica

PRIZNANJA ZAPOSLENIM V ŠOLSKEM LETU 2016/17

Z veseljem lahko napišemo, da so v letošnjem šolskem letu kar trije naši sodelavci prejeli priznanja za prepoznano kvalitetno in uspešno delo, vsak na svojem področju.

Vanja Sušec in Silvo Lavtižar sta prejela priznanje sekcije Društva specialnih in rehabilitacijskih pedagogov Slovenije.

Vanja Sušec, profesorica defektologije, je v CUDV Dobrna zaposlena od leta 2006. Trenutno vodi oddelek predšolskih otrok. Pri svojem delu je velik poudarek namenila področju socializacije naših učencev in vključevanju v okolje. Že drugo leto zapored uspešno vključuje dečka s težko motnjo v duševnem razvoju v lokalni vrtec. Deček pridobiva izkušnje na področjih vzpostavljanja socialne interakcije in komunikacije z vrstniki, medsebojnem sodelovanju in druženju, učenju različnih spretnosti in veščin ter učenja po modelu. Vanja se neprestano zavzema za enakopravni položaj v družbi in krepitev moči oseb s posebnimi potrebami. S svojim zgledom pri delu in predajo mnenj ter znanja opozarja na ustrezno strokovno in etično ravnanje do oseb s posebnimi potrebami. Je zelo predana svojemu poklicu in delu, ki ga z velikim veseljem zelo uspešno opravlja.

Silvo Lavtižar, profesor likovne umetnosti, skrbi za razvoj izdelkov v VDC-ju. Uspešno vključuje izdelke uporabnikov v natečaje, jih spremlja pri mednarodnih projektih. Aktivno oblikuje celostno podobo centra, oblikuje vabila, razstave, lutke, interno glasilo. S svojim bogatim smislom za izbiro in usklajevanje barv je sodeloval pri opremljanju vseh prostorov centra. S tem je trajno prispeval k povečanju kvalitete bivanja uporabnikov kot tudi k počutju svojcev, zaposlenih in drugih obiskovalcev hiše. Silvo kaže

s svojim vsakodnevnim aktivnim angažmajem in delovnimi uspehi veliko predanost defektološki in rehabilitacijsko pedagoški stroki ter sledi načelu zagotavljanja optimalnega razvoja samostojnosti vsakega posameznega uporabnika. Pri vsakdanjem delu nenehno išče rešitve, ki uporabnicam in uporabnikom povečujejo samostojnost v procesu zaposlitev.

Andrej Pompe, profesor športne vzgoje, je prejel priznanje Specialne olimpiade Slovenije za prizadevno delo z osebami s posebnimi potrebami na področju športa. Andrej je zaposlen v CUDV Dobrna kot športni pedagog od leta 2012. Vse od takrat se prizadevno vključuje v redne treninge specialne olimpiade in v sodelovanju z ostalimi člani tima aktivno sodeluje pri rednih treningih naših športnikov. Njegovo delovanje je med drugim usmerjeno k varnim in učinkovitim treningom, k preventivi športnih poškodb in k sodelovanju pri športno terapevtski in kondicijski vadbi. Andrej je že večkrat sodeloval kot vodja tekmovanja pri organizaciji raznih športnih tekmovanj. Aktivno podpira politiko vključevanja športnikov specialne olimpiade na vsa področja življenja, prav tako športa, zato je aktivni pobudnik in organizator vsakoletnih »unified« nogometnih tekem vse od leta 2012, kjer se naša nogometna ekipa pomeri z nogometaši OŠ Dobrna ter OŠ Glazija. Andrej je vsestranski športnik in učitelj, z veseljem ter predanostjo do strokovnega dela z osebami s posebnimi potrebami.

mag. Petra Žnidarčič,
vodja CUV

ZAKLJUČNA PRIREDITEV OB KONCU ŠOLSKEGA LETA 2015/16

PRIREDITEV ZA STARŠE JE BILA V PETEK, 24. JUNIJA, NA ZADNJI ŠOLSKI DAN.

PROGRAM JE POVEZOVAL DAVID STERGAR. NA PRIREDITVI SEM NASTOPALA S PESMIJO ČE BI MIDVA SE KDAJ SREČALA. NAJPREJ SEM PESEM DEKLAMIRALA, NATO PELA OB SPREMLJAVI ZBORČKA LITERARNEGA KROŽKA. MOJI VRSTNIKI SO PRIPRAVILI PREDSTAVO Z NASLOVOM POVODNI MOŽ PESNIKA FRANCETA PREŠERNA. ODRASLI IZ VDC-JA SO PRIKAZALI LJUDSKE PLESE. MLAJŠI UPORABNIKI SO ZAPELI PESEM MI GREMO PA NA MORJE. OB ZAKLJUČKU PRIREDITVE NAS JE ČAKALO PRESENEČENJE. OBISKALA NAS JE PEVKA ALENKA GODEC IN NAM ZAPELA TRI PESMI.

PO PRIREDITVI JE BILA ZUNAJ POD NADSTREŠKOM POGOSTITEV S ŠTEVILNIMI DOBROTAMI IN SLADOLEDOM.

SARA,
UPORABNICA

SPUST V ERJAVČEVO JAMO

V okviru obogatitvenih dejavnosti med poletnimi počitnicami je naš športni pedagog Andrej Pompe organiziral spust v Erjavčevo jamo. S prekaljenima jamarjema, Matejo in Borisom, se je dogovoril, da nas bosta vodila v čudovito podzemlje. Z nami je šla tudi nekdanja sodelavka Urška s sodelavkami iz Montessori šole.

Naši fantje Bine, Jasminko in Zlatko, so se zgodaj zbudili, pozajtrkovali in vzeli vso potrebno opremo.

Odpeljali smo se proti Logarski dolini do znamenite skale z imenom Igla in parkirali ob reki Savinji. Tam nas je že čakala ekipa jamarjev.

Oblekli smo kombinezone, obuli pohodne čevlje ali gumijaste škornje, si nadeli čelade z naglavnimi svetilkami in se odpravili navkreber po gozdu, proti vhodu v jamo. Tukaj poteka tudi turistična pot, ki jo označujejo zelene markacije po drevesih in skalah.

Po kratki in strmi poti smo prišli do skalne odprtine in se počasi odpravili v globine. Hodili smo stoje, potem v počepu, se plazili po vseh štirih, odvisno od širine rova, ki ga je v toku časa izoblikovala narava. Jama vijuga po notr anjosti približno dva kilometra. V vročih poletnih dneh je obisk hladne jame zelo dobra odločitev. Zbistrimo si duha in telo, saj morata biti vsak korak in premik v hladni jami prav premišljena.

Anja Bregar,
psihologinja

Helena Maček,
likovna pedagoginja

PLEZANJE V VINSKI GORI

V CUDV Dobrna izvajamo med poletnimi počitnicami obogatitvene dejavnosti. Uporabnikom tako popestrimo počitniške dneve.

Tokrat smo obogatili dan Zlatku, Binetu in Tadeju. Fantje pod mentorstvom redno plezajo v naši telovadnici, tokrat pa so se šli preizkusit v naravo, plezati po pravih kamnitih stenah.

Športni pedagog Andrej Pompe in mentor plezanja Klemen Zupanc sta nas odpeljala v Vinsko Goro, tri kilometre od naše ustanove. Ob cesti smo parkirali in se odpravili do stene, ki se pred vročimi sončnimi žarki skriva v gozdu. Skalni previs smo poimenovali kar Stena Dobrna. Na njej sta dve opremljeni plezalni smeri, ki so ju učenci in mentorja odlično odplezali.

Andrej ima za letošnje počitnice pripravljenih še kar nekaj dejavnosti, ki se jih zelo veselimo in jih nestrpno pričakujemo.

Helena Maček,
likovna pedagoginja

POHOD NA GORO OLJKO

V PONEDELJEK, 25. 7. 2016, SMO SE VINKO, ALJAŽ, BINE, KRISTJAN, VID, TADEJ IN JAZ Z UČITELJEM IN UČITELJICAMA ODPRAVILI NA GORO OLJKO. IZ CENTRA SMO SE ODPELJALI OB 8. URI ZJUTRAJ DO PRVEGA PARKIRIŠČA POD GORO OLJKO. KO SMO PARKIRALI, SMO VZELI NAHRBTNIKE IN SE ODPRAVILI PROTI VRHU. S SEBOJ SMO IMELI VODO, SENDVIČ IN FRUTABELO ZA MALICO. NA GORI OLJKI JE TUDI PRENOČIŠČE IN GOSTILNA. V GOSTILNI SMO SI NEKATERI PRIVOŠČILI PIJAČO, DRUGI PA SLADOLED. KO SMO SE OKREPČALI, JE SLEDILA POT V DOLINO. IZMUČENI SMO SE POSEDLI V AVTO IN KOMBI TER SE VARNO ODPELJALI NAZAJ V NAŠ CENTER.

ZLATKO,
UPORABNIK

PLEZALNI DAN

Do plezalne stene v Vinski Gori, ki se skriva v gozdu, smo se odpravili peš. Z nami sta bila mentorja plezanja Andrej in Klemen. Učenci CUDV Dobrna med šolskim letom obiskujemo plezalni krožek. Vadimo v telovadnici na umetni plezalni steni. Sedaj pa smo se odpravili v pravo steno v naravi. Prvič sem preplezal steno četrte težavnostne stopnje. Zelo sem ponosen, da mi je uspelo. Vsi smo bili veseli in učitelji so mi čestitali.

Anton,
uporabnik

2. USTVARJANJE POLETNIH DEKORACIJ

VSI SMO ŠIVALI RIBICE, DELALI MOBILE IN JADRNICE. JASMINKO JE ŽAGAL LES, KI MU GA JE DRŽALA MOJCA. OBLIKOVALI SMO RIBE IZ ŽICE, BARVALI SMO KAMNE, TINE NAS JE FOTOGRAFIRAL. MATIC JE SLIKAL NA PLATNO NA SLIKARSKEM STOJALU. TINA IN JAZ SVA ŠIVALA RIBICE IZ BELEGA FILCA. TINE IN TINA STA ZALJUBLJENA.

ALJAŽ,
UPORABNIK

OBISK PRIRODOSLOVNEGA MUZEJA V LJUBLJANI

V PONEDELJEK, 8. 8. 2016, SMO SE OB 8. URI ZJUTRAJ ODPELJALI PO AVTOCESTI PROTI LJUBLJANI. KO SMO PRISPELI V LJUBLJANO, SMO POMALICALI. NATO SMO HOTELI OBISKATI NARODNO GALERIJO, KI PA JE OB PONEDELJKIH ŽAL ZAPRTA. POČASI SMO SE ODPRAVILI V PRIRODOSLOVNI MUZEJ. TAM SMO SI OGLEDALI VELIKO ZANIMIVEGA. VIDELI SMO OKOSTJE MAMUTA TER TUDI VELIKO DRUGIH ŽIVALI. NATO SMO SE SPREHODILI PO PREŠERNOVI IN ČOPOVI ULICI. ŠLI SMO TUDI MIMO FRANČIŠKANSKE CERKVE TER PREŠERNOVEGA SPOMENIKA. PRED TROMOSTOVJEM SMO SE USTAVILI V ENEM IZMED KAFIČEV IN SI NAROČILI PIJAČO. NATO SMO KRENILI ČEZ TROMOSTOVJE PROTI ROBBOVEM VODNJAKU. USTAVILI SMO SE IN SI OGLEDALI MILNE MEHURČKE. V LJUBLJANI SMO BILI JASMINKO, KRISTJAN, SANDI, TADEJ IN JAZ. ZA OGLED MUZEJA NAS JE NAVDUŠILA KNJIŽNIČARKA URŠKA PERKO. DOMOV NAS JE VARNO PRIPELJALA UČITELJICA HELENA.

ZLATKO,
UPORABNIK

TUD JAZ MAM EN KROMPIR

Prvi šolski dan v šolskem letu 2016/2017 smo vsi nestrpno čakali. Se sliši nenavadno? Tako kot znanstveniki nestrpno čakajo na rezultate svojih poskusov, tako smo mi komaj čakali, da preverimo svojega.

Pomladi smo namreč posadili krompir. Po čisto novi metodi! V ogromen sod z luknjami ob strani smo nasuli zemljo in vanjo potisnili gomolje krompirja. Dnevno smo ga spodbujali k rasti. Iz vrha soda je počasi začelo kipeti mogočno zelenje, ki je napovedovalo bogato bero pridelka.

Zato smo tistega težko pričakovanega 1. septembra 2016, na prvi šolski dan, pripravili gajbice, kakšnih 5 je bilo, vodo in lupilce za krompir ter električno ponev z oljem, da bomo mladi krompirček pripravili v trenutku, ko pogleda na svet. S prešernimi nasmehi, fotoaparatom in velikimi pričakovanji smo začeli z izkopavanjem. Pa smo izkopavali, pa izkopavali in izkopavali … izkopali pa smo le tistih osem krompirčkov, ki so v pomladi 2016 tako veliko obetali.

Ampak … krompir pa imamo!

Kolektiv dnevnega centra Celje

NA VRHU SLOVENIJE

Že kar nekaj časa smo si želeli, da bi uporabniki CUDV Dobrna stali na vrhu Triglava. Sprva je bila to le tiha želja, nato pa vedno bolj mogoča. Že lani smo jo hoteli uresničiti, pa nam to zaradi neugodnih vremenskih razmer ni uspelo. Letos pa smo bili odločeni, da nam bo uspelo.

Temeljito smo se pripravili. Načrtno smo opravili nekaj

tur v okolici Dobrne, nato pa smo prvič pokukali v visokogorje. Povzpeli smo se na Storžič, kjer smo se srečali s skalnatim svetom in rahlo izpostavljenostjo. Nato je sledil obisk naravnega plezališča in učenja tehnike samovarovanja. Pred vzponom na Triglav smo opravili še generalko, vzpon na 2252 metrov visoko Brano. Uspel nam je brez težav in videli smo, da je vzpon na Triglav zagotovo izvedljiv. Na pomoč nam je priskočilo lokalno Planinsko društvo Dobrna, saj so bili zelo prijazni in so nam dodelili vodnika Janeza in njegovo ženo, ki sta nas spremljala na vsakem koraku. Nekega septembrskega dne smo se ob ugodni vremenski napovedi odločili, da izpolnimo željo.

Z Binetom in Vinkom, ki sta bila med uporabniki fizično najbolje pripravljena, ter spremstvom, smo se odpeljali v dolino Krme, kjer smo pričeli z dvodnevno turo. Hodili smo tekoče in med občudovanjem prelepega

gorskega sveta v petih urah prispeli do koče Planika ravno, ko se je ta zavila v meglo. Odločili smo se, da bomo prespali na koči in pot do vrha nadaljevali zjutraj, ko bo vreme lepše. Raziskovali smo okolico in občasno pogledovali proti Triglavu, ki je kukal iz megle. Zjutraj pa je šlo zares. Še v temi smo se opremili z vrvjo in z lučkami na glavi smo se odpravili proti vrhu. Brez težav smo osvojili najprej Mali Triglav, kjer nas je pozdravila čudovita rdeča barva sončnega vzhoda. Sledila je še izpostavljena hoja po grebenu in končno smo ga dočakali, vrh Triglava. Veselje je bilo nepopisno, saj se nam je uresničila dolgoletna želja. Na vrhu je sledil še krst uporabnikov in nato napet spust v dolino, saj se večino nesreč zgodi prav med spustom, ko je vrh že osvojen. Pri koči smo se razvezali, malo pomalicali in nato je sledil še sestop v dolino, kjer nas je čakal avto. Med potjo smo opazovali še pester živalski svet, saj smo srečali gamsa, svizce … Prijetno utrujeni smo prispeli do izhodišča ture in z veseljem smo si zopet obuli lahko poletno obutev. Za nagrado smo si privoščili še pico in nato smo se polni lepih vtisov odpeljali nazaj v Dobrno. Vzpon na Triglav nam bo ostal v spominu še dolgo, saj smo dokazali, da so tudi uporabniki zmožni najzahtevnejših tur, tako kondicijsko kot tudi tehnično, seveda s primernim vodstvom.

Posebej bi se rad zahvalil Planinskemu društvu Dobrna in vodniku Janezu Škofleku ter njegovi ženi, ki sta nam zagotovila, da je vse potekalo varno. Še enkrat hvala za nepozabne vtise.

Andrej Pompe,
športni pedagog

TUDI TI LAHKO SPREMENIŠ SVET

Iz deževne noči nas je pozdravilo megleno jutro, ki se je spremenilo v topel dopoldan. Kot nam bi ga podarila narava z željo, da širimo pozitivno energijo in misli. Katarina, Zlatko, Vinko, Jasminko in Tomi so nestrpno pričakovali odhod na prireditev Ptice miru, ki jo vsako leto organizira OŠ Lava v mestnem jedru Celja, in se je tokrat zgodila v soboto, 17. 9. 2016.

Odpeljali smo se z dvema avtomobiloma in s sabo peljali veliko izdelkov, naše celomesečno ustvarjanje lepe energije. V Celju nas je čakalo najprej delo. Postaviti smo morali drevo, ki nam ga je prav v ta namen že lani izdelal naš Robi. Na drevo smo nato pričeli obešati glinene ptice, ki so nosile sporočila miru, ter lipove liste z lepimi mislimi. Takoj smo bili opaženi, mimoidoči so se ustavljali ob našem drevesu in si zaželeli naših izdelkov ter lepih misli še preden smo jih izobesili. Fantje in dekle so dobili veliko toplih pozdravov, pogovorov in pohval za trud. Prijala nam je potrditev, da se je naš trud obrestoval. Uživali smo ob glasbi in klepetu z mimoidočimi ter se prepustili pozitivni energiji, ki nas je obdajala ves čas. Ob koncu prireditve smo si v mestu na toplem soncu privoščili še razvajanje ob zvokih nastopajočih, ansambla Unikat ter Tanje Žagar.

Na Dobrno smo se vračali polni lepih vtisov in prijetnih spominov. Komaj čakamo … da se sončni žarki srečajo z žarki topline v očeh vseh dobrih ljudi.

Natalija Pesjak,
Vesna Bobek,
vzgojiteljici

MIRNO MORJE 2016

Največjega mednarodnega jadralskega projekta smo se v septembru 2016 že tradicionalno udeležili tudi člani ekipe CUDV Dobrna. Z ekipo CUDV Draga smo skupaj preživeli 7 nepozabnih dni. Skoraj 1000 nas je bilo iz več kot 20 držav Evropske unije, bili smo si različni, pa vendar tako zelo podobni v marsičem. Spoznali smo, da imamo podobne želje in podobne potrebe, da so nam pomembne skupne vrednote.

Projekt Mirno morje je eden izmed pomembnih socialno-pedagoških projektov v Evropi, ki je namenjen tudi osebam z motnjami v telesnem in duševnem razvoju. Življenje na jadrnici nam je vsem udeležencem iz CUDV Dobrna in CUDV Draga Ig tudi v letošnjem šolskem letu 2016/17 omogočilo intenzivno socialno in nenazadnje motorično učenje ter nudilo možnost za pridobivanje novih in drugačnih, a za življenje pomembnih izkušenj, spretnosti, veščin ter znanj.

Na naši jadrnici smo bili uporabniki Ina, Aljaž, Maja, skiper Dušan in Lidija ter Tine. Skakanje in plavanje v kristalno čisti vodi na odprtem morju je predstavljalo našim uporabnikom poseben izziv. Še posebej zanimiv izziv je predstavljalo učenje jadralskih veščin, ki mu pripisujejo številne terapevtske učinke, ki jih pri gibalno-športni vzgoji v telovadnici oz. v kabinetni fizioterapevtski obravnavi ne bi dosegli v tolikšni meri, kot smo jih lahko na jadrnici. Jadrnica je po svoji zasnovi odličen poligon, sestavljen iz številnih strmih stopnic, spalnic s pogradi, zato smo na veliko plezali in se učili številnih novih motoričnih spretnosti in urili sposobnosti.

Prav poseben izziv je predstavljalo učenje osnov jadranja, navigacije, zavezovanja mornarskih vozlov. Vsi smo se preizkusili tudi v krmarjenju jadrnice, s čimer smo pridobili na naši samozavesti, samozaupanju in izboljšanju samopodobe. Na jadrnici smo med plovbo izvajali tudi masažne delavnice, se igrali človek ne jezi se in se učili osnov mediteranske kuhanje. Udeležili smo se številnih delavnic, prireditev MM 2016, obiskali Split. Uporabnikom smo z udeležbo na jadranju MM 2016 omogočili tudi uveljavljanje enakih možnosti, enake obravnave in preprečevanje diskriminacije, ki jo osebe s posebnimi potrebami pogostokrat doživljajo na različnih področjih življenja.

Zaposleni, ki smo bili spremljevalci pri projektu Mirno morje 2016, smo dokazali pomembno vlogo rehabilitacije tudi v širši skupnosti s promocijo pozitivne podobe, postavljanjem visokih pričakovanj, z dobro prakso, učinkovito rabo in povezovanjem virov, inovacijami in s prizadevanji za bolj odprto in vključujočo družbo.

mag. Tine Kovačič,
vodja oddelka medicinske rehabilitacije

EKO KONFERENCA NA BRDU PRI KRANJU

V PONEDELJEK, 26. SEPTEMBRA, SMO SE RAČUNALNIČAR SIMON, RAZREDNIČARKA BOJANA, UČITELJICA LIKOVNE VZGOJE HELENA IN JAZ OB 6. URI ZJUTRAJ ODPELJALI NA BRDO PRI KRANJU, KJER JE POTEKALA KONFERENCA KOORDINATORJEV PROGRAMA EKOŠOLA. KO SMO PRISPELI, SMO SE NA RECEPCIJI PREDSTAVILI. DOBILI SMO LISTEK Z IMENOM IN PRIIMKOM TER VREČKO Z UPORABNIMI STVARMI. KO SMO SE V DVORANI POSEDLI, NAS JE NAGOVORIL MAG. GREGOR CERAR, NATO PA NAS JE NAGOVORIL TUDI PREDSEDNIK VLADE, DR. MIRO CERAR. SLEDIL JE NASTOP PEVSKEGA ZBORA IZ VRTCA GORJE. NATO SO PODELILI ZELENE ZASTAVE IN PRIZNANJA. V DVORANI GRANDIS SMO IMELI OKROGLO MIZO. PRI OKROGLI MIZI SO SE POGOVARJALE ZDRAVNICE IN RAVNATELJICE ŠOL. SLEDILA JE PODELITEV NAGRAD ZA ŠOLSKO LETO 2015/2016 IN PREDSTAVITEV PPROJEKTOV. PO KRAJŠEM PREMORU SO UDELEŽENCI PREDSTAVILI ŠE NEKATERE PROJEKTE. PREDSTAVLJEN JE BIL TUDI PROGRAM DELA ZA ŠOLSKO LETO 2016/2017. SLEDILO JE KOSILO TER ZAKLJUČEK KONFERENCE.

ZLATKO,
UPORABNIK

MALO DRUGAČEN JESENSKI DAN

V SREDO SMO Z VRSTNIKI PREŽIVELI MALO DRUGAČEN DAN. PRAZNOVALI SMO PRIHOD JESENI. PRIPRAVLJENE SO BILE RAZLIČNE DEJAVNOSTI. MED NJIMI TUDI MATP IGRE, KI JIH JE VODIL FIZIOTERAPEVT TINE. SODELOVALI SO PRIPRAVNIKI FIZIOTERAPEVTI TER DELOVNA TERAPEVTKA. SPRETNEJŠI VRSTNIKI SO TEKMOVALI V RAZLIČNIH ŠALJIVIH IGRAH. ZA ORGANIZACIJO PROGRAMA STA POSKRBELI VANJA IN MOJCA. POSLADKALI SMO SE Z RAZLIČNIMI DOBROTAMI. PEKLI SMO KOSTANJ IN POKOVKO, KUHARICE SO POSKRBELE ZA MALICO. SPEKLE SO TUDI ZELO DOBRO JABOLČNO PITO IN ZAVITEK.

LIČKALI SMO KORUZO, USTVARJALI V LIKOVNIH DELAVNICAH IN SE PREIZKUSILI V ZAZNAVANJU JESENSKIH PLODOV. ZA POPESTRITEV JE POSKRBEL BRANKO. ZAIGRAL NAM JE NA HARMONIKO IN ZRAVEN VESELO ZAPEL. BILO JE ZELO LEPO, ČEPRAV JE BILO ZJUTRAJ MRZLO. KASNEJE JE POSIJALO SONCE.

SARA,
UPORABNICA

FINALE NOGOMETNE TEKME

26. 10. 2016 smo se udeležili finalne tekme nogometne lige Specialne olimpijade Slovenije. Ekipo so sestavljali Vinko, Luka, Florijan, Martin, Marina in Tine. Med tekmo je deževalo. Igralci so bili zelo nestrpni. Polni pričakovanj so prišli na igrišče. Naša ekipa je najprej igrala proti ekipi iz Maribora. Vratar je bil naš igralec Bine. Obrambo sta sestavljala Martin in Florijan, v napadu sta igrala Vinko in Marina, gol sta pokrivala tudi Martin in Florijan. Med prvo tekmo sta Vinko in Marina večkrat izvedla napad. Med drugo tekmo je vlogo vratarja prevzel Luka, v napadu pa sta igrala Vinko in Marina. Vinko med napadom ni zabil gola. Martin je streljal proti nasprotnemu golu in vratar je ubranil, sledil je povratni strel Martinu. Marina je nestrpno gledala Martina in žogo. V obrambi sta igrala Bine in Vinko. Trudili smo se, da bi zadeli čim več golov.

Sledila je razglasitev zmagovalcev in podelitev pokalov. Pristopila sta trenerja CUDV Dobrna, Aleš Kolenc in Andrej Pompe. Po pokal je prišel Vinko, za njim pa Martin in Bine, potem še Florijan, Marina in na koncu še Luka. Ekipa CUDV Dobrna je osvojila tretje mesto. Bine je bil zelo srečen, ker smo osvojili tretje mesto. Tudi fotografirali smo se. Utrujeni vendar zadovoljni z rezultatom smo se odpeljali proti Dobrni.

Alen,
uporabnik

PRETEKLI 21 KILOMETROV

Uporabniki CUDV Dobrna so se v okviru projekta 5 tekov za 300 nasmehov že dvakrat udeležili teka na 10 kilometrov. Želeli smo premikati meje. Za cilj smo si zadalil, da bi z dvema uporabnikoma pretekli 21 kilometrov na Ljubljanskem maratonu, kar do sedaj ni uspelo še nikomur iz našega zavoda. Cilj je bil visok, a ni bil nemogoč.

Celo leto smo se pripravljali. Dvakrat tedensko smo opravili trening, enkrat v tednu smo tekli daljšo razdaljo, drugič pa krajšo. Poskrbeli smo tudi za primeren vnos hranljivih snovi in tekočine, da sta bila uporabnika kar se da dobro pripravljena. Tri dni pred maratonom si je en uporabnik žal poškodoval nogo, zato se je maratona udeležil le drugi uporabnik.

Vse je bilo pripravljeno. Spremstvo izkušenega trenerja, ki nam je ves čas stal ob strani, je bilo več kot dobrodošlo. Na dan naše preizkušnje je bilo kot naročeno lepo vreme, zato je bilo razpoloženje še toliko boljše. S tekom smo začeli počasi in previdno in nato sčasoma stopnjevali tempo glede na počutje. Vmes smo tudi vsakih pet kilometrov pojedli kakšen prigrizek in spili energijsko pijačo, da nam ni zmanjkalo energije. Cilj se je približeval, tempo se je pa še stopnjeval. Cilj smo pretekli po 2 urah in 16 minutah, kar je bil zelo dober dosežek, veselje pa nepopisno. Prejeli smo še medaljo in čestitke župana Ljubljane. Polni lepih vtisov smo se odpeljali še na zasluženo pico in pol. Dodali smo lepo krono projektu in tudi trud celoletnih treningov je bil bogato poplačan z lepimi vtisi za vse življenje.

Andrej Pompe,
športni pedagog

JESENSKO LETOVANJE V ELERJIH

V ponedeljek zjutraj nas je Lukov ati odpeljal v Elerje. Tja sem šla na letovanje prek Sončka - Zveze društev za celebralno paralizo Slovenije. Moja spremljevalka je bila Urška. Skupaj z njo sem bila tudi v sobi. Imeli smo razne dejavnosti. Prvi dan smo imeli spoznavni večer. Vsak je povedal nekaj o sebi, imeli smo tudi zabavo.

Med tednom smo jezdili konja, izdelovali klobuke, imeli smo nočni pohod z lučkami. Šli smo tudi v Koper v kino, ogledali smo si sinhronizirano risanko, kako štorklja prinese dojenčka. Obiskala nas je prava čarovnica. Dala nam je naloge. Če si ne bi narobe obrnili pižame, bi nas spremenila v žabe. Prosila je tudi, da ji naredimo čarovniško palico, ker njena je bila že obrabljena in z njo ni mogla več čarati.

Vsak večer nam je Ana igrala na kitaro različne pesmi.

Hrana je bila zelo dobra, najbolj mi je bila všeč pica. Spekli smo si tudi mafine in bučna semena. Ob ognju smo si pekli jabolka, ki so bila zelo dobra. Iskali smo tudi zaklad. V njem so se skrivali bonboni in jabolka.

V torek zvečer smo šli peš do Ankarana. Pot tja in nazaj je trajala uro in pol. Igrala sem tudi namizni tenis, ragbi in tenis. Pri teh dejavnostih mi je pomagal zelo simpatičen športni inštruktor Sašo.

Letovanje mi je bilo zelo všeč, imeli smo se zelo fino in upam, da se naslednje leto spet udeležim podobnega letovanja.

Sara,
uporabnica

EKSKURZIJA V AVSTRIJO

Kolektiv CUDV Dobrna se je 25. 11. 2016 odpravil na strokovno ekskurzijo v sosednjo Avstrijo. Ob prijetnem in sproščenem druženju smo si ogledali primere razvoja podeželja, zgledno krajinsko arhitekturo, primere dobrih praks in strategij razvoja podjetij na območju avstrijske dežele Vulkanlan. Vodič nam je na primerih predsatvil, kako so v omenjni deželi izkoristili naravne danosti, ohranili okolje in dosegli zavidljiv gospodarski razvoj, pri tem pa ohranili dobre medosebne odnose in lokalno tradicijo.

Do leta 1994 je kraj pestila visoka brezposelnost, odliv mladih in gospodarska nerazvitost. Področje je veljalo za najmanj razvito in brezperspektivno območje v Avstriji. Primerjalno je območje zaostajalo tudi za povprečjem slovenskih občin.

Kraj je znan po 40 ugaslih vulkanih in trenutno 26 vrelcih termalne, mineralne in zdravilne vode. Razvojni obrat so zastavili na blagovni znamki Steirisches Vulkanland, preimenovali so celoten kraj in vzpostavili celostno blagovno znamko, ki je pokrivala proizvode lokalnih proizvajalcev, predvsem kmetijske proizvode. S povezovanjem ljudi, obrti in turizma ter s celostno in uspešno marketinško strategijo se je regija razvila v paradnega konja v svoji panogi ter predstavlja zgled dobre prakse v svetovnem merilu.

Ekskurzijo smo nadaljevali v mestu Gradec, kjer smo si ogledali soroden socialno varstveni zavod Mosaik. Seznanili smo se z življenjem in delom uporabnikov in zaposlenih, si izmenjali izkušnje ter se dogovorili za nadaljnje sodelovanje.

Simon Krajnc,
individualni habilitator

PTIČJA HIŠICA ZA VARNO HIŠO

V CUDV Dobrna smo se odzvali želji otrok, ki bivajo v Varni hiši Slovenj Gradec. Zaželeli so si ptičjo hišico, da bi v zimskih mesecih skrbeli za ptičke. V lesni delavnici so uporabniki skupaj z mentorjem izdelali pravo veliko ptičjo hišico.

V imenu otrok varne hiše jo je v našem centru prevzela predsednica Društva regionalna varna hiša Celje, gospa Suzi Kvas.

Uporabniki CUDV upamo, da bo hišica dobro služila svojemu namenu, otrokom varne hiše pa želimo, da kar najbolje poskrbijo za svoje ptičke!

Simon Krajnc,
individualni habilitator

KRASILI SMO SMREČICO V VOJNIKU

Odbor za prireditve, ki se zvrstijo v božično-novoletnem času v Vojniku, je na pobudo gospoda Bena Podrgajsa povabil tudi naš center na okrasitev smrečic, ki v prednovoletnem času krasijo prireditveni prostor in okoliške ulice v Vojniku. Skupini fantov iz oddelka UŽD B so namenili eno, drugo pa so okrasili uporabniki VDC-ja.

Pri likovni vzgoji so uporabniki iz več oddelkov zavzeto izdelovali okraske iz gline in jih pobarvali z različnimi svetlečimi barvami. Na dogovorjeni dan smo se razredničarka in skupina fantov s kombijem odpeljali v mrzlo jutro. V Vojniku nas je pričakala predstavnica organizatorjev in nam pokazala, katero smrečico so namenili našim okraševalcem. Stala je pred enodružinsko hišo.

Fantje so s pomočjo učitelja in dveh učiteljic pridno obešali okraske najprej na najnižje veje, pa malo višje in nato so se povzpeli tudi po lestvi, da so dosegli najvišje veje in sam vrh smreke. Ko smo obesili vse okraske, je smrečica zablestela v vsem svojem sijaju. Trud in vztrajnost fantov sta bila poplačana še z ogledom jaslic.

Ker nas je v roke precej zazeblo, saj so nas rokavice ovirale pri delu, smo si privoščili v lokalu topel čaj.

Še preden smo se vrnili v center, smo si lahko ogledali kratek filmček o okraševanju, ki ga je posnela naša učiteljica Helena. Naslednje leto spet pridemo, Vojnik!

Bojana Lipičnik,
razredničarka

ČAROBNI DECEMBER

Mesec december je prav poseben mesec. Je mesec veselja, pričakovanj in mesec čarobnosti.

Organizatorke decembrskih prireditev, Urška, Darja in Sonja, smo se še posebej potrudile, da je bil za naše uporabnike ter tudi zaposlene ta mesec zares čaroben in nekaj posebnega.

V prvih dneh decembra smo skupaj z uporabniki in s pomočjo hišnikov postavili smreko ter jaslice pred centrom in že nestrpno pričakovali odprtje prazničnega decembra. Ob prižigu prazničnih lučk nam je Miha spretno zaigral na klarinet in pričaral prav posebno vzdušje.

Ker je december mesec, ko nas obiščejo dobri možje, so naši uporabniki že spraševali: »Kdaj pride Miklavž?« in pa »Kdaj pride Božiček?« In res, navsezgodaj zjutraj, 6. decembra je sv. Miklavž v spremstvu angela in parklja obiska vse naše uporabnike in zaposlene. Nekateri so ga že nestrpno pričakovali, drugi pa so se od samega strahu pred parkljem skrili v sobe.

Miklavž je vsakega obdaril s sladkim darilom in lepo mislijo. V pričakovanju na ponovno srečanje prihodnje leto pa je vsem zaželel veliko pridnosti ter marljivosti.

Sredi decembra nam je popoldan popestrila predstava plesne šole Cattan z naslovom Pepelka. Uživali smo ob prijetni glasbi, plesnih točkah in zanimivih kostumih mladih plesalk in plesalcev.

Za dobro zabavo pa so poskrbeli tudi uporabniki sami, saj so veselo prepevali in plesali na tradicionalnem božičnem plesu s karaokami.

S pomočjo Maše in medveda so uporabniki ter otroci zaposlenih priklicali še Božička, se z njim pogovarjali ter mu zapeli pesmi. Božiček pa je vsakemu posebej stisnil roko in mu izročil lepo darilo.

Dogajanje v veselem decembru je v siju lučk z obiskom dobrih mož, ogledom zanimivih predstav in obiskom božično-novoletnega sejma popestrilo dolge sive zimske dni.

Sonja Merkač,
razredničarka

Urška Dečman,
vzgojiteljica

RAZSTAVA V ŠOŠTANJU

V zadnjih dneh prazničnega decembra so nas predstavniki Mestne galerije Šoštanj povabili, da predstavimo likovne izdelke naših uporabnikov. Na ogled smo postavili tako likovne stvaritve, ki so nastajale v oddelkih CUV, kot tudi izdelke VDC Dobrna. Tako so se na stenah galerije znašle slike naših uporabnikov, ki so nastali predvsem med likovnim poukom, v vitrinah pa smo predstavili keramične mojstrovine iz delavnic VDC Dobrna, ki jim je po kvaliteti mesto tudi v tako eminentnem prostoru kot je kulturni hram v Šoštanju. Vsako odprtje razstave je poseben dogodek, ki ji pritiče tudi primeren kulturni program. Da bi gostom popestrili večer, smo se odločili odigrati lutkovno predstavo, ki je nastala v VDC Dobrna med projektom Vključujemo in aktiviramo. Predstava je avtorsko delo uporabnikov tako kot tudi vse razstavljene umetnine. Še posebej se nam je zdela primerna tudi zato, ker smo zanjo skupaj s pisateljem Dušanom Šarotarjem spisali zgodbico ter sami odslikali celotno sceno. Scena, ki služi kot paravan za lutke, je obenem tudi velika slikanica, sestavljena iz ilustracij uporabnikov. Na odprtju razstave nas je pozdravil direktor Zavoda za kulturo Šoštanj, ki je bil nad izdelki uporabnikov navdušen, še posebej pa mu je bila blizu predstava, saj je tudi sam lutkar. Veseli smo bili, da smo lahko predstavili naša likovna dela v pravi galeriji in upamo, da smo z njimi razveselili mnogo obiskovalcev.

Silvo Lavtižar,
skupinski habilitator

RAZSTAVLJALI SMO V MESTNI GALERIJI ŠOŠTANJ

Pod spretnimi prsti naših uporabnikov in njihovih mentorjev nastajajo čudoviti, unikatni izdelki. Le-ti so razstavljeni na policah Ustvarjalnice Zvonček, razstavno-prodajne galerije. Vsak izdelek je »zgodba zase«, narejen z natančnostjo, predvsem pa veseljem naših uporabnikov.

Z gospo Milojko Bačovnik Komprej smo se dogovorili o razstavljanju naših izdelkov tudi v Mestni galeriji Šoštanj.

Likovna pedagoga, Silvo in Helena, sta skupaj z uporabniki v galeriji pripravila razstavni prostor. V vitrine, ki so v obliki piramide, so postavili različne izdelke iz umetniške keramike. Obiskovalci so si lahko ogledali jajčka, kokoši, sklede, nakit in pravljične vile. Stene galerije so krasile slike na platnih z najrazličnejšimi motivi.

Ob 18.00 je obiskovalce pričakal lepo opremljen razstavni prostor ter uporabniki, ki so poskrbeli za kulturni program. Zbrane je pozdravila direktorica CUDV Dobrna, gospa Breda Božnik. Sledila je avtorska predstava naših uporabnikov z naslovom Nina išče prijatelja. Predstava jim je odlično uspela in bilo je opazno, da so v svojih vlogah uživali. Nato je lepe misli in tople želje izrazil še direktor Mestne galerije Šoštanj, gospod Kajetan Čop. Na koncu je sledila še sladka pogostitev in veselo druženje.

Razstavljene izdelke so si lahko obiskovalci ogledali vsak dan od 19. do 26. decembra.

Urška Perko,
knjižničarka

KOSILO NEKOLIKO DRUGAČE

V mesecu januarju nas je direktorica Hotela, gostilne Triglav, gospa Veronika Pirh, velikodušno povabila na nekoliko drugačno kosilo, kot smo ga običajno vajeni. Uporabniki in zaposleni smo ponudbo z veseljem sprejeli. Dogovorili smo se, da bo vsak dan na kosilo v hotel odšla skupina 10 uporabnikov v spremstvu zaposlenih. Ni vam potrebno veliko ugibati, kaj smo si izbrali za meni … Pice različnih okusov! V CUDV Dobrna živimo po načelih zdrave prehrane, zato je morala v mesecu januarju naša zdravstvena služba zamižati na eno oko. Po okusnih in raznovrstnih picah smo se posladkali z izvrstno sladico in jabolčnim sokom, kar je občutno zvišalo vsoto zaužitih kalorij. Žal se vsi naši uporabniki zaradi njihovih zdravstvenih posebnosti takšnega kulinaričnega razvajanja niso mogli udeležiti, vendar prijazno osebje Hotela, gostilne Triglav na njih seveda ni pozabilo. Pripravili so jim slaščice in jih prinesli kar v zavod. Za prijazno gesto naše gostiteljice in zaposlenih se iskreno zahvaljujemo.

Vesna Žerjal,
socialna delavka

UTRINKI IZ ZIMSKEGA ŠPORTNEGA DNEVA

Nestrpno smo čakali na prvi sneg in ga dočakali. Zasnežene poljane smo izkoristili za zimski športni dan. Uživali smo v zimskih radostih, se veselili in se ogreli ob toplem čaju.

Simon Krajnc,
računalnikar

RAZSTAVA IZDELKOV V KNJIŽNICI JARŠE V LJUBLJANI

Letošnja prodajna razstava v Knjižnici Jarše je bila jubilejna, že kar peta po vrsti. Zaposleni so naju kot vsako leto toplo in z veseljem sprejeli. Za razstavo sva izbrali reprezentančne izdelke vseh šolskih skupin kakor tudi čudovite izdelke Varstveno delavnega centra Dobrna. Bilo je mnoštvo voščilnic, uporabnih in okrasnih izdelkov, čajev, mil. Izdelke sva razstavili v nam že domačem kotičku, vsem na očeh. Poleg postavitve razstave je bilo nujno še brskanje po knjižnih policah in kaj je lepšega kot vonj po knjigah. Umetnost na enem kupu. Seveda so nama po opravljenem delu postregli z obvezno skodelico kave in piškotki. Se je izplačalo potruditi. Za konec pa še: predstavitev našega dela je bila več kot uspešna. Juhu, šli bomo na sladoled!

Jerneja Borovnik,
razredničarka

Helena Maček,
likovna pedagoginja

IZLET V LENDAVO

Na mrzlo zimsko torkovo jutro smo se odpravili na izlet v Lendavo. Vozili smo se približno eno uro in petinštirideset minut. Na sredi poti smo se spomnili, da smo v centru pozabili malico. Hm, kaj pa sedaj?

Po prihodu smo se »izkrcali« iz kombija in odhiteli v toplo kavarno hotela Lipa na skodelico kapučina. Učiteljica si je medtem odšla ogledat prostore, kamor naj bi šli na letovanje.

Malice nismo nič pogrešali, saj smo si privoščili zelo dobro kosilo.

Načrtovali smo še, da bi se povzpeli na razgledni stolp, a nas je megla zadržala v dolini. Pa kdaj drugič! Sicer pa sem jaz na tem stolpu že bila.

Pot nazaj je trajala še malo dlje, saj smo zaradi nesreče na cesti morali narediti ovinek, a pomembno je, da smo mi srečno prispeli.

Sara Belina,
uporabnica

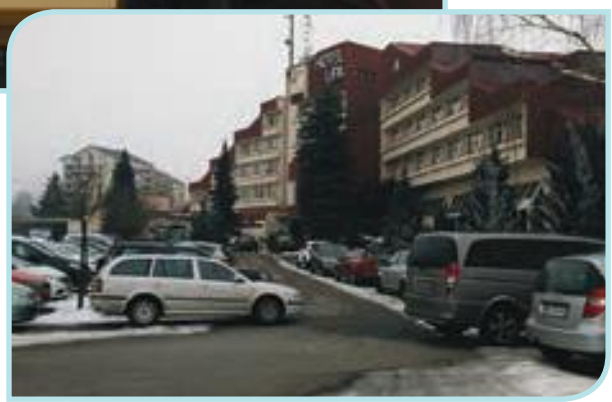

SANKANJE NA TURISTIČNI KMETIJI ROTOVNIK-PLESNIK

Bele poljane v Šmartnem pri Slovenj Gradcu so samevale in si želele več razigranosti. Skupina OVI IV pa je že nestrpno čakala, da se prepusti svoji otroški igrivosti. Svoj nemirni duh so uporabniki potešili v ponedeljek, 30. 1., ko so se z zaposlenimi podali na sankališče Turistične kmetije Rotovnik-Plesnik v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Kot so naročili, jih je pričakalo sonce, ki se je lesketalo v pravljičnem ivju.

Podali so se na sankališče in že je vsak s svojimi sankami ali blazino zaril v breg, se na vrhu zmagoslavno namestil ter se prepustil gravitaciji. Juupiii! Čas sankanja se je sumljivo hitro iztekel in iz bližnje kmetije je zadišalo po toplem čaju. Sledili smo vonjavam in se namestili v stari domačiji z zelo prijaznimi in pozornimi gostitelji, ki so poskrbeli, da nismo bili ne žejni, ne lačni, ne brez nasmeha. Koroško velikosrčnost pa so potrdili še s popotnico za domov. Hvaležni in navdušeni smo si obljubili, da se naslednjo zimo z veseljem še vrnemo.

Neža Markič,
razredničarka

BODI UMETNIK – IGRAJ SE Z MANO

V torek, 14. februarja, na valentinovo, smo se Jasminko, Alen in učiteljica Helena Maček odpeljali v Ljubljano. Šli smo na odprtje razstave likovnih izdelkov natečaja Bodi umetnik – Igraj se z mano. Tam smo postavili razstavo, se udeležili likovnih delavnic in si ogledali gledališko predstavo Pogum. Odlično predstavo so odigrali učenci in učitelji Osnovne šole Gustava Šiliha iz Maribora. Animirala in zabavala sta nas tudi Gorazd Špegelj in pevec Zlatko.

Nato smo obiskali Moderno galerijo, šli pogledat Narodno galerijo, kjer so razstavljeni kipi in slike. Potem smo zavili še v bukvarno. Bilo mi je všeč.

Jasminko,
uporabnik

OBISK AGENCIJE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE IN PROSTOR

V sklopu projektno-raziskovalne naloge Zgodovina hidrometeoroloških meritev na Dobrni, ki jo izvajamo strokovni delavci in uporabniki CUDV Dobrna, smo navezali stik z Ministrstvom za okolje in prostor RS, kjer so nam posredovali dragocene informacije o zgodovini Dobrne. Ponudili so nam donacijo v obliki merilnih instrumentov, ki jih bomo uporabili na vzorčni merilni hišici, prijazno so nas povabili na ogled njihove ustanove.

Povabilo smo z veseljem sprejeli. V četrtek, 16. 2. 2017, sva se mentorja raziskovalnega projekta Simon Krajnc in Neža Markič skupaj z uporabnikoma Jasminkom in Zlatkom, ki sta prav tako udeleženca raziskovalnega projekta, odpravili na ministrstvo.

Prijazno nas je sprejel gospod Filip Štucin, nam predal donirane instrumente in nam predstavil delo in postopke meritev. Skupaj smo pregledali zapise, vezane na zgodovino meritev na Dobrni ter se pogovorili o aktualnih temah vezanih na meteorološke pojave in o njihovem vplivu na okolje in ljudi.

Sledil je ogled opreme, ki je nameščena na dvorišču ministrstva.

Predstavitev je zajemala bogat spekter namenske opreme, ki je delno v lasti in uporabi Inštituta Jožef Štefan, predvsem del za radiološka merjenja naravnih sevanj.

Zelo zanimiva je bila predstavitev atmosferskih merjenj s hidrometeorološkim balonom vključno z vzletno ploščadjo, velik del predstavitve smo namenili padavinskim merjenjem.

Vremenski pojavi opozarjajo na spremembe v naravi, za katere je odgovoren človek. Ekstremni pojavi nas opozarjajo na pomen negativnih vplivov. Ljudje z občutkom za naravo in okolje se zavedajo svojega dela odgovornosti, ki bo morala biti usmerjena v zaščito okolja za preprečevanje negativnih vplivov. Opazovanje vremena pomeni opazovanje narave, razumevanje naravnih vplivov okolja in umetnih vplivov ljudi. Žal je tega zavedanja premalo, ekstremni vremenski pojavi nas na to opozarjajo. Razširiti in poglobiti moramo svoje znanje o naravi, ki nas obdaja, da bomo na razumen in zavesten način lahko preprečili ekološko uničenje našega planeta.

Vljudno se zahvaljujemo gospodu Filipu Štucinu in Ministrstvu za okolje in prostor RS za prijazen sprejem, donacije in sodelovanje.

Simon Krajnc,
vodja raziskovalnega projekta

OBISK MINISTRSTVA ZA OKOLJE IN PROSTOR IN OGLED OPREME ZA SPREMLJANJE VREMENA

V ČETRTEK, 16. 2. 2017, SMO SE JASMINKO, UČITELJICA NEŽA, UČITELJ SIMON IN JAZ OB 8. URI ZJUTRAJ ODPRAVILI PROTI LJUBLJANI. KO SMO PRISPELI V LJUBLJANO, SMO NAJPREJ POISKALI PARKIRIŠČE. NATO SMO ODŠLI DO STAVBE, NA KATERI JE PISALO AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE. KO SMO VSTOPILI, JE UČITELJ SIMON STOPIL DO INFO TOČKE IN VPRAŠAL GOSPODIČNO, ČE JE GOSPOD, H KATEREMU SMO PRIŠLI, V SLUŽBI. GOSPODIČNA JE POKLICALA GOSPODA, POVEDAL JI JE, DA NAJ POČAKAMO, SAJ BO PRIŠEL PO NAS. KO JE GOSPOD PRIŠEL PO NAS, NAM JE DAL ROKO IN SE NAM PREDSTAVIL. NATO SMO SE ODPELJALI Z DVIGALOM V DRUGO NADSTROPJE. GOSPOD NAM JE KAZAL RAZLIČNE PRIPOMOČKE, DVA TERMOMETRA IN KNJIGO, V KATERO SMO VPISOVALI PODATKE OPAŽANJ VREMENSKIH POSTAJ IN HIŠIC. NATO SMO SI OGLEDALI VREMENSKE HIŠICE IN OSTALE APARATURE, KI SO POVEZANE Z OPAZOVANJEM VREMENA. OD GOSPODA SMO SE POSLOVILI IN SI PRIVOŠČILI SKODELICO KAVE IN MALICO. POTEM SMO ŠLI PROTI AVTOMOBILU TER SE ODPRAVILI DOMOV. NA DOBRNO SMO PRISPELI NEKAJ MINUT ČEZ 13. URO. TA DAN MI JE BIL ZELO VŠEČ.

ZLATKO,
UPORABNIK

DRUŽILI SMO SE S PREDSEDNIKOM REPUBLIKE SLOVENIJE, GOSPODOM BORUTOM PAHORJEM

Obiskal nas je predsednik Republike Slovenije gospod Borut Pahor. V CUDV Dobrna smo pripravili sprejem s kulturno-umetniškim programom, okroglo mizo ter razstavo del naših umetnikov in mojstrov iz VDC-ja. Obisk predsednika je bil namenjen pogovoru in druženju z uporabniki, predsednik pa se je seznanil z delovanjem centra in si ga tudi ogledal. Prijetno druženje je potekalo ob ogledu kulturno-umetniškega programa, ki so ga pripravili naši uporabniki pod mentorstvom strokovnih delavcev. Glasbenemu nastopu je sledila dramska predstava Nina išče prijatelja, ki so jo uprizorili uporabniki.

V nadaljevanju obiska smo predsedniku predstavili naše življenje in delo, želje, razmišljanja, mnenja. Skupaj smo si ogledali prostore CUDV Dobrna in slavnostnemu gostu predstavili svoj košček sveta, naš prostor pod soncem. Med sproščenim in iskrenim pogovorom so naši uporabniki izrazili svoja mnenja in gospodu predsedniku zastavili vprašanja ter z njim podelili svoja razmišljanja. V vsakdanjem življenju naši uporabniki nimajo veliko priložnosti ne možnosti javno izraziti svojih mnenj, želja in razmišljanj, zato jim je bila možnost in izkušnja, ki jim jo je ponudil gospod predsednik izjemno dragocena. Bili so slišani in uslišani.

Uporabniki so izrazili izjemno navdušenje in željo, da se med nas še vrne, gospod predsednik pa nas je povabil na obisk v predsedniško palačo in izrazil navdušenje in hvaležnost nad prisrčnim sprejemom ter nam v okviru svojih dobrodelnih aktivnosti obljubil sredstva za prostočasne aktivnosti naših uporabnikov. V zaključnem nagovoru je izrazil zadovoljstvo z napredkom pri izvajanju institucionalnega varstva oseb z intelektualnimi ovirami, kar se pozna tako pri pedagoških, športnih in drugih izjemnih uspehih naših uporabnikov: »V naši deželi praznujemo vaše dosežke, h katerim stremite ob izpolnjevanju vizije centra: skupaj ustvarjamo boljši svet, izpolnjujemo sanje in ustvarjamo enake možnosti za vse.«

Predsednik republike se je zahvalil za povabilo ter izrekel besede iskrene hvaležnosti direktorici CUDV Dobrna, gospe Bredi Božnik, in vsem zaposlenim: »Vedno znova je lepo praznovati vaše poslanstvo, ko skupaj s sodelavci skrbite za osebe, ki potrebujejo vašo pomoč.«

Ob zaključku obiska se je direktorica CUDV Dobrna, gospa Breda Božnik, predsedniku republike zahvalila za obisk in izrazila hvaležnost in veselje za to spoštljivo in plemenito dejanje in dejala, da je vsem uporabnikom in zaposlenim v neizmerno veselje, da mu lahko predstavimo delček svojega življenja in s tem podelimo tudi delček svojega srca.

Simon Krajnc s sodelavci CUDV Dobrna

MISLI NAŠIH UPORABNIKOV OB OBISKU PREDSEDNIKA REPUBLIKE SLOVENIJE

V naš zavod je prišel predsednik Republike Slovenije gospod Borut Pahor. Najprej je povedal nekaj o sebi, vprašal nas je, kako smo in nas pohvalil. Tudi Direktorica Breda Božnik je predstavila predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja. Povedala je, da smo vsi veseli, da je prišel med nas. Nato so sledile glasbene urice, Andrej, Petra in Boris so zaigrali predsednikovo najljubšo pesem My way. Predsednik je z direktorico obiskal skupino najmlajših OVI II. Tam so bile tudi učiteljice Urška, Maja in Branka. Potem je naš predsednik obiskal skupine, v katerih so odrasli uporabniki. Lepo jih je pozdravil in jim povedal, da jih ima rad. Po ogledu zavoda je predsednik odšel v zbornico, kjer se je pogovarjal z nami, uporabniki.

Postavili smo mu različna vprašanja, predsednik pa se je zelo potrudil in odgovarjal na vprašanja.

Gospod predsednik nas je povabil na obisk v predsedniško palačo, česar smo se zelo razveselili. Nato smo se poslovili, gospod predsednik Borut Pahor pa je odšel proti domu.

Alen,
uporabnik

Med zimskimi počitnicami v četrtek dopoldan, 23. 2. 2017, nas je obiskal predsednik države Borut Pahor. Povedali smo mu, kaj počnemo v delavnicah, kako smo delavni. Povedal nam je, da ureja denar za pomembne stvari in da naj ga koristimo za pomembne in ne nepomembne stvari. Povedali smo mu, da se med zimskimi počitnicami hodimo smučat na Roglo. Tudi on bi rad šel z nami, ampak nima časa, ker mora urejati notranje zadeve. Povedal nam je tudi, da imajo nove policijske avtomobile, ki so zelo zmogljivi.

Luka,
uporabnik

V ČETRTEK, 23. 2. 2017, NAS JE MED 9. IN 10. URO OBISKAL PREDSEDNIK DRŽAVE GOSPOD BORUT PAHOR. KULTURNI PROGRAM SE JE ZAČEL S PESMIJO Z NASLOVOM MOJA POT. NATO PA SE JE PREDSTAVIL DRAMSKI KROŽEK S PRAVLJICO NINA IŠČE PRIJATELJA. NA KONCU PA SMO VSI SKUPAJ ZAPELI PESEM Z NASLOVOM NE ČAKAJ NA MAJ. UPORABNIKI IN ZAPOSLENI SMO V ZBORNICI IMELI OKROGLO MIZO Z GOSPODOM BORUTOM PAHORJEM. GOSPODU PREDSEDNIKU SMO ZASTAVILI VPRAŠANJA, NA KATERA NAM JE TUDI ODGOVORIL. PO POGOVORU SMO SE OD GOSPODA PREDSEDNIKA POSLOVILI. UČITELJICA PETRA ME JE VPRAŠALA, ČE BI KAJ POVEDAL PRED KAMERO. TO SEM TUDI STORIL. TA DAN MI BO OSTAL V ČUDOVITEM SPOMINU.

ZLATKO,
UPORABNIK

V ČETRTEK, 23. FEBRUARJA, SMO DOBILI OBISK. PRIŠEL JE PREDSEDNIK BORUT PAHOR IN SI OGLEDAL NAŠ CENTER. JAZ SEM SE PRIPRAVLJAL NA OBISK, SAJ SEM NASTOPAL V IGRI NINA IŠČE PRIJATELJA. V IGRI SMO NASTOPALI VLADO, MATEJ, SREČKO, JASMINA, FRANCI, MARKO, VINKO TER BORIS IN SILVO. VSI SMO SE PRIKLONILI IN ZAPELI PESEM NE ČAKAJ POMLADI. NATO SMO SE VSI UPORABNIKI IN ZAPOSLENI UDELEŽILI OKROGLE MIZE. PREDSEDNIK NAS JE POZDRAVIL IN VPRAŠAL, KAJ DELAMO V CENTRU IN KAKO SMO. NAŠ UPORABNIK JASMINKO JE PREDSEDNIKA VPRAŠAL, ZAKAJ SPREMINJAJO ZAKONE. JAZ SEM GA VPRAŠAL, KAJ POČNE V PROSTEM ČASU. Z OKROGLO MIZO SMO ZAKLJUČILI, JAZ SEM MU IZROČIL DARILO NAŠEGA CENTRA IN MAJICO S PUNČKO, KI PREDSTAVLJA NAŠ CENTER.

VINKO,
UPORABNIK

PUST VESELIH UST

V naši hiši se vsako leto veselimo pustnega časa, ko se končno lahko preoblečemo v različne zabavne, resne, lepe ali strašljive maske. Pustne priprave se pričnejo že nekaj tednov pred pustnim torkom, pripravljeni smo vedno že tudi na pustno soboto, saj se udeležujemo različnih pustovanj zunaj centra. Tako uporabniki kot zaposleni se zelo potrudijo in pokažejo svojo kreativnost pri izdelovanju mask, mnogi izživijo tudi svoje fantazije.

Letos smo želeli doživeti pust v vsej njegovi veličini, zato smo medse povabili kralje pustnih mask, kurente. Kurenti iz vseh vetrov so z dobro voljo in energijo razveselili naše uporabnike, skakali smo z njimi in preganjali zimo. Sledil je tradicionalni ples v telovadnici, kjer je za vzdušje in glasbo zopet poskrbel Robi, tokrat ga je spremljal Mitja na kitari. Peli in plesali bi lahko do jutra … kaj si lahko še želimo več kot takšen dan, poln veselja.

Natalija Pesjak,
Vesna Bobek,
vzgojiteljici

OBISKAL NAS JE E-TRANSFORMER

Tudi letos nas je obiskal E-transformer, multimedijsko vozilo podjetja Zeos, ki je namenjeno predstavitvi ekološkega ravnanja z elektronskimi odpadki. Tokrat so se nam pri ogledih in predstavitvah pridružili tudi učenci OŠ Dobrna. Učenci predmetne stopnje so skupaj z našimi uporabniki prisluhnili predstavitvam na temo ločenega zbiranja elektronskih odpadkov. Elektronski odpadki obremenjujejo in onesnažujejo okolje, mnogi vsebujejo redke kovine, preudarno ravnanje z njimi prinaša tudi gospodarske koristi. Povezovanje skrbi za okolje in gospodarstva omogoča uravnotežen razvoj neke regije.

E-transformer omogoča neposredno izkušnjo, obiskovalcu omogoči vpogled v kompleksen sistem elektronskih odpadkov. Tehnološki razvoj nam je prinesel vrsto elektronskih izdelkov, ki zahtevajo ustrezno obravnavo in sorazmerno tehnološko znanje tudi v zaključnem življenjskem ciklu. Smiselno je, da se že v fazi razvoja izdelka postavijo temelji za zaključno fazo življenjskega cikla izdelka, njegovo reciklažo. Pomembno je zavedanje, da elektronski odpadki niso enovita skupina, temveč so sestavljeni iz posameznih komponent, katere moramo obravnavati ločeno. Logistika odvozov in tehnološki postopek ločevanja in reciklaže pa sta področji, ki zahtevata najsodobnejše tehnološke pristope in postopke za zagotovitev pozitivne ekonomske in ekološke bilance.

Simon Krajnc,
eko koordinator

ZDRAVSTVENI PROGRAM V OKVIRU SVETOVNIH ZIMSKIH IGER V AVSTRIJI 2017

Tine Kovačič, klinični direktor zdravstvenega programa Fun Fitness, se je tako kot številni drugi mednarodni fizioterapevti udeležil zdravstvenega programa v okviru svetovnih iger specialne olimpiade, ki je potekal v Gradcu od ponedeljka, 20. 3. 2017.

Na otvoritveni slovesnosti zdravstvenega programa nas je pozdravil Tim Shriver, predsednik Special Olympics International, in se vsem zdravstvenim strokovnjakom in kliničnim direktorjem za zdravstveni program Fun Fitness zahvalil za ves dosedanji trud na področju zdravja, ki zadnja leta postaja vse pomembnejša komponenta globalnega športnega gibanja specialne olimpiade. Številni fizioterapevti in študenti fizioterapije so s Fun Fitness programom stestirali malo manj kot 1000 športnikov specialne olimpiade iz vsega sveta, med katerimi je bila tudi naša ekipa športnikov iz Specialne olimpiade Slovenije. Svetovali so jim glede preventive pred športnimi poškodbami ter glede izboljšanja posameznih komponent telesne pripravljenosti na področju gibljivosti, mišične moči in vzdržljivosti, ravnotežja in aerobne zmogljivosti z namenom, da bi izboljšali športne rezultate in vsakodnevne funkcionalne aktivnosti. Poleg testiranja se je Tine Kovačič, vodja OMR in klinični direktor Fun Fitness programa, udeležil pomembnega srečanja vseh kliničnih direktorjev v Univerzi Joanneum, na katerem so razpravljali o pomembnosti večdisciplinarnega sodelovanja na področju zdravja športnikov, in da bi le-ti bili deležni kontinuitete zdravstvenih storitev, storitev medicinske rehabilitacije tudi po testiranju, v lokalnem okolju.

Vse športnike Specialne olimpiade Slovenije, ki so zastopali našo zastavo in so dosegli vrhunske športne uspehe na svetovnih zimskih igrah v Schladmingu, je po vrnitvi v domovino tik pred novinarsko konferenco pred hotelom Habakuk

v Mariboru pričakala Ilka Štuhec, prva Slovenka, ki je prejela kristalni globus v smuku. Prav vsem športnikom specialne olimpiade je Ilka srčno segla v roko in jim iskreno čestitala za vrhunske športne dosežke ter jim zaželela športnih uspehov tudi v prihodnje. Med njimi sta bila tudi naša športnika Albin Kolar in Vinko Rešetar, ki so jima, tako kot še nekaterim najuspešnejšim, okrog vratu žvenketale medalje. Pred hotelom se je kar trlo novinarjev in Albin ter Vinko sta bila pravi športni zvezdi. Kar ni bilo konca številnih intervjujev, fotografiranja. Takoj zatem je sledila novinarska konferenca, nato občni zbor specialne olimpiade, na katerem je Tine Kovačič, klinični direktor programa, poudarili pomen interdisciplinarnega sodelovanja, pomembnost zdravstvenega programa Fun Fitness za dobro telesno pripravljenost športnikov ne samo v športu, ampak tudi sicer v življenju. Sledila je podelitev priznanj Društva specialne olimpiade, med katerimi je bil dobitnik tudi naš sodelavec Andrej Pompe, športni trener naših specialnih olimpijcev za preteklo in dosedanje uspešno delo ter velik doprinos k specialnemu olimpijskemu gibanju. Iskrene čestitke vsem športnikom, še posebej Albinu in Vinku ter trenerju Andreju za izjemen uspeh!!!

mag. Tine Kovačič,
vodja OMR, klinični direktor Fun Fitness programa

VRHUNSKI USPEHI NAŠIH ŠPORTNIKOV

Naša uporabnika Vinko Rešetar in Albin Kolar sta nastopila na zimskih svetovnih igrah specialne olimpijade v Avstriji. Tekmovanja so potekala od 14. 3. do 25. 3. 2017. Športnika sta se pripravljala pod strokovnim vodstvom športnega pedagoga Andreja Pompeta.

Uspehi naših dveh športnikov so bili odlični. Vinko Rešetar je v krpljanju osvojil 2. mesto na 200 m in 4. mesto na 400 m. Pri tem je treba poudariti, da je Vinko 2. mesto dosegel v absolutni kategoriji – bil je drugi najhitrejši na svetu med vsemi tekmovalci, ki so se udeležili tekmovanja v tej disciplini!

Albin Kolar je v krpljanju v svoji kategoriji osvojil 2. mesto na 200 m in 1. mesto na 400 m.

V štafetnem teku s krpljami 4x400 m sta Vinko Rešetar in Albin Kolar s še dvema sotekmovalkama, Simono Polajžer iz Črne na Koroškem in Barbaro Peterka iz Radovljice, osvojila 2. mesto v svetovnem merilu.

Nastopila sta z ekipo specialno-olimpijske reprezentance, ki je štela 18 članov. Skupaj so za Slovenijo osvojili kar 23 medalj: 9 zlatih, 8 srebrnih in 6 bronastih medalj. Konkurenca je bila izjemno močna, saj je na igrah nastopilo kar 2.700 tekmovalcev iz 107 držav.

Svetovna olimpijada je potekala v znamenju izjemnih vrhunskih dosežkov naših športnikov, ki so rezultat vztrajnega individualnega dela v skromnih razmerah na visokem strokovnem nivoju in požrtvovalnosti športnega pedagoga Andreja Pompeta ter izjemne volje, truda, trdega dela in športnega pristopa uporabnikov Vinka in Bineta.

Simon Krajnc,
individualni habilitator

POKRITA RIHTA

Učenci, fantje oddelka ViZ po Posebnem programu na 5. in 6. st. (UŽD B), skupaj z razredničarko že tretje leto skrbimo za zdrav način življenja. V okviru projekta Zdravo življenje sodelujemo tudi pri projektih in natečajih Ekošole.

V okviru natečaja Reciklirana kuharija smo pripravili video posnetek nastajanja »obnovljenega« recepta naših babic. Recepte so zbirali in zapisali že učenci OŠ Dobrna leta 1993 in so izšli v brošurici ob 600. obletnici turizma, leta 2003.

V receptu za pokrito rihto, ki je jed lokalnega okolja, smo uporabili sestavine, ki jih je naša

kuhinja uporabila pri pripravi kosila prejšnji dan, sami pa smo nabrali čemaž.

K sodelovanju smo povabili lokalno gospodinjo, gospo Marijo Deu Vrečer, ki nas je jed učila skuhati.

Preden smo cilj uresničili, si skuhali in pojedli nenavadno kosilo, smo se najprej pogovorili, kaj pokrita rihta sploh je. Lahko vam izdamo skrivnost, da je to čisto preprosta jed, ki je lahko zelo okusna, če ji dodamo primeren preliv. Skuhaš žličnike ali trgance in jih preliješ s prelivom, ki ti je ljub. Naše babice so običajno pripravile slani preliv, saj so bile sestavine skoraj vedno pri roki: domača šunka, kisla smetana, skuta, drobnjak ali čemaž. Okusna je tudi s sladkim prelivom. Mi smo uporabili kompot in jabolka pretlačili v čežano, dodali med, cimet in rozine.

Recepte smo zapisali po naše. V reklamnem materialu smo poiskali slike sestavin in jih lepili, Zlatko je opisal postopek. Nastal je velik plakat, ki smo ga obnovili tudi ob samem postopku kuhanja z gospo Marijo.

Na delo v kuhinji smo se temeljito pripravili. Umili smo roke, zavezali predpasnike, pripravili potrebščine – posodo in pribor ter sestavine. Gospa Marija je prinesla veliko lončeno posodo s pokrovom. To je bila pravzaprav pika na i. Vse, kar smo skuhali, smo skrili, pokrili. Zato pokriti rihti pravimo tudi hinavc – na zunaj lepo, znotraj pa ne vidiš. Vendar pa smo si zaželeli dober tek in res je bil dober. Še premalo je bilo! O tem se lahko prepričate na posnetku našega Simona, ki nas je posnel od priprav do zadnjega grižljaja.

Na natečaju Ekošole smo z našim prispevkom osvojili 1. mesto v kategoriji šol s prilagojenim programom in prejeli bogato nagrado podjetja Lidl.

ŠOLE S PRILAGOJENIM PROGRAMOM	1. **CUDV Dobrna** (Pokrita rihta)
	2. **OŠ Kozara Nova Gorica** (Zelenjavna pita s starim kruhom in zelenjavo)
	3. **OŠ Roje** (POLentepICA)

Gospe Mariji Deu Vrečer se najlepše zahvaljujemo in jo vabimo, da nas še kaj nauči.

Bojana Lipičnik,
razredničarka

SPREJEM ŠPORTNIKOV ZIMSKIH SVETOVNIH IGER

V počastitev uspešnima športnikoma CUDV Dobrna Binetu in Vinku, ki sta se udeležila zimskih svetovnih iger specialne olimpijade 2017 v avstrijskem Schladmingu, smo pripravili slavnostno prireditev.

Kolektiv CUDV Dobrna, župan Občine Dobrna, uporabniki, starši in drugi gostje smo jima izrekli čestitke in priznanje ter jima podelili spominski nagradi v zahvalo za ves trud, požrtvovalnost, vztrajnost in ponosno držo na svetovnih igrah. Pod glasbeno taktirko skupine Skater se je razvila prava zabava, ki jo je popestrila še okusna olimpijska torta izpod rok naših kuharic.

Bravo Vinko in Bine, vse priznanje tudi športnemu pedagogu Andreju! Čestitke za vrhunske rezultate! Ponosni smo na vas!

Breda Božnik,
direktorica

SPREJELI SMO NAŠA USPEŠNA ŠPORTNIKA

V telovadnici smo priredili sprejem za naša športnika, Bineta in Vinka. Prireditve se je udeležil tudi naš župan Martin Brecl. Povedal nam je nekaj besed in Binetu ter Vinku tudi čestital. Čestitala jima je tudi naša direktorica Breda Božnik. Bine in Vinko sta oblekla uradna tekmovalna oblačila, okrog vratu sta imele medalje. Bine zlato, Vinko pa bronasto in srebrno medaljo. Sledila je pogostitev - torte iz sadja in čokolade. Torto je razrezala Vesna. Nazdravili smo s sokom. Sledilo je presenečenje. Obiskala sta nas Samo in Katja, člana skupine Skater. Z njima smo plesali in peli. Upam, da bosta Vinko in Bine še osvojila kakšno medaljo na tekmovanju, da bo sledil še kakšen sprejem za naša uspešna športnika.

Alen,
uporabnik

OBISK ŽIVALSKEGA VRTA V NAŠI PRESTOLNICI IN PANORAMSKA VOŽNJA Z LADJICO PO LJUBLJANICI

Z našimi uporabniki smo se odločili preživeti sobotni dan malo drugače. Po zajtrku smo se odpravili na izlet v Ljubljano in po enourni vožnji prispeli na naš prvi cilj izleta, živalski vrt. Utrujeni od vožnje smo si najprej privoščili malico in nato še kavico. Nato smo se odpravili na ogled živalskega vrta. Na začetku so nas pozdravile domače živali, kot so koze, ovce, nato še ostale živali, sloni, žirafe, opice, tigri, medveda, volkovi, morski lev, pavi, kače ... Naš Srečko pa je najprej opazil mimoidočega psa. Nasmejali smo se njegovemu vzkliku: »Mateja glej psa!« Po zelo obsežnem ogledu se nam je prileglo kosilo in to kar v živalskem vrtu. Še med kosilom smo lahko občudovali živali v bližini.

Nato pa je sledila panoramska vožnja z ladjico po Ljubljanici. Pred tem smo se še sprehodili ob Ljubljanici do Tromostovja, vse do Zmajskega mostu. Ladjica nas je čakala v bližini Tromostovja. Zaradi strmih stopnic je imel naš Matjaž K. kar nekaj pomislekov glede vstopa na ladjico. Vendar se je na koncu opogumil in potem zelo užival, najbolj od vseh prisotnih. Na ladjici smo imeli tudi vodiča, ki nam je predstavil stavbe, ki smo jih opazovali med plovbo po reki.

Dan se je prevesil v pozno popoldne, zato smo krenili proti Dobrni. Vmes smo se na Trojanah ustavili še na večerji. Privoščili smo si slastne čokoladne palačinke s sladoledom, kar je bila pika na i celotnega izleta. Na poti smo že razmišljali, kam se bomo odpravili na naslednji izlet.

Darja Grm, Mateja Debelak,
varuhinji

POHOD NA SVETI TOMAŽ NAD VOJNIKOM TER SPREHOD PO PARKU OB HUDINJI

Mesec sušec se je že poslovil, a je samo za nas še malo počakal s suhim vremenom, da se je skupina OVI IV lahko 4. 4. na čudovit sončen torek odpravila na športni dan.

Čakal nas je naporen dopoldan, zato smo s pripravami začeli takoj po zajtrku. Pridružil se nam je še Bine iz sosednje skupine ter postal desna roka našima varuhinjama. Dobro pripravljeni smo se z jeklenimi konjički odpeljali v Vojnik.

Tam smo se razdelili v dve skupini; vsaka je imela pred seboj svoj cilj. Prva skupina, ki so jo sestavljala dekleta Ema, Jelka ter Špela, se je z varuhinjama ter Binetom sprehodila po parku ob Hudinji ter se za zaključek v centru Vojnika posladkala s sladoledom. Seveda niso pozabili v objektiv ujeti prebujajočih se pomladnih lepot.

Drugo skupino je čakal malo zahtevnejši cilj, in sicer osvojiti so morali vrh Sv. Tomaž nad Vojnikom. Za spremembo od prve skupine je bila druga skupina deška; Sandi, Midhad, Kristjan in Matej so se z razredničarko preudarno zagnali v breg. Niso pa se mogli upreti počitkom na klopcah ob poteh, saj so kot nalašč postavljene na točkah, kjer se telo spočije in oko napije okoliških lepot. Vendar je bil z vztrajnostjo in dobro voljo tudi ta cilj osvojen in posedanje na vrhu v senci 550 let starega črnega gabra je bilo zasluženo.

Lepota dopoldneva obeh skupin se je iztekla h koncu, od daleč je že zadišalo kosilo v centru, v pokrajino pa je prišlo že neučakano deževno aprilsko vreme.

Neža Markič,
razredničarka

OKROGLA MIZA Z DR. JASNO MURGEL

Center za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna je dne 4.4.2017 v prostorih Term Dobrna priredil okroglo mizo z naslovom Zgodnja obravnava otrok s posebnimi potrebami. Osrednja gostja je bila doktorica znanosti dr. Jasna Murgel, ki je skupaj s skupino poslancev vložila v Državni zbor predlog Zakona o zgodnji obravnavi otrok s posebnimi potrebami. O zgodnji obravnavi otrok s posebnimi potrebami se v Sloveniji govori že vrsto let in kljub poskusom uveljavitve nekaterih programov zgodnje obravnave, le te še vedno nimamo sistemsko urejene. Namen zakona je zagotoviti celostno večdisciplinarno obravnavo predšolskih otrok s posebnimi potrebami in otrok z rizičnimi dejavniki. Storitve zdravstva, socialnega varstva ter vzgoje in izobraževanja naj bi povezali v celovit sistem, ki bo nudil podporo celotni družini. Večina zgodnjih obravnav trenutno poteka v razvojnih ambulantah, ki bi jih naj s tem zakonom razširili. Poleg večjega števila strokovnjakov s področja zdravstva bi se v tim vključila tudi socialni delavec ter specialni in rehabilitacijski pedagog, s čimer bi bila zagotovljena večdisciplinarna obravnava otroka in družine. Zgodnja obravanava bi po tem zakonu predstavljala nabor storitev za predšolske otroke in njihove družine z namenom, da se zagotovi in spodbudi otrokov osebni razvoj, da se okrepi zmogljivost družine ter spodbudi socialna vključenost družine in otroka.

Okrogle mize so se udeležili starši otrok s posebnimi potrebami, strokovnjaki iz sorodnih institucij, strokovni delavci CUDV Dobrna in gostje.

Vanja Sušec,
moderatorka okrogle mize

V CUDV DOBRNA SKRBIMO ZA UREJENO OKOLICO

Zima se je poslovila in pustila za seboj kar nekaj suhih vej, listja, trave, tu in tam pa nam je razkrila tudi kakšno smet. Uporabniki in zaposleni CUDV Dobrna smo se odločili, da pričakamo pomlad s čisto okolico. Ker je bilo dela veliko, so nam na pomoč priskočili prostovoljci iz Zavarovalnice Sava. S skupnimi močmi smo očistili okolico centra in park pri graščini. Tisi z umetniško žilico pa so s svežimi barvami osvežili dovoz v kuhinjo. Po končanem delu smo se okrepčali z golažem in okusnimi sladicami, ki so jih prinesli prostovoljci Zavarovalnice Sava. Za sodelovanje se vsem iskreno zahvaljujemo, še posebej direktorju Zavarovalnice Sava, ki nam je prinesel tudi darila.

Vesna Žerjal,
vodja čistilne akcije

HITRO JE HITRO PREHITRO

S pomočjo Občine Dobrna smo uredili prometni režim na poti v zavod. Odslej bo pot v naš dom varnejša.

Simon Krajnc,
individualni habilitator

AKTIV IN SREČANJE FIZIOTERAPEVTOV IN DELOVNIH TERAPEVTOV

V mesecu aprilu smo v našem centru izvedli aktiv in srečanje fizioterapevtov in delovnih terapevtov iz več centrov. Srečanja so zelo dobrodošla, saj fizioterapevti in delovni terapevti izmenjamo svoje znanje in izkušnje iz prakse.

Ob prihodu je vse prisotne pozdravila direktorica našega centra, gospa Breda Božnik. Sledila je kratka gledališka igra naših uporabnikov z naslovom Nina išče prijatelja.

Po sproščenem uvodu smo najprej predstavili naš center in delovanje v njem. Prikazali smo potek dela na področju fizioterapije in delovne terapije ter izmenjali nekaj izkušenj iz prakse.

Prikazali smo kratek videoposnetek primera dobre prakse timskega sodelovanja z naslovom Terapevtsko igralne urice v CUDV Dobrna. V filmčku so poleg delovnih terapevtov in fizioterapevtov sodelovali otroci iz skupine OVI II ter strokovna sodelavca Vanja in David. Vsi prisotni so bili navdušeni nad našim dobrim sodelovanje in so v tem videli dobro idejo, kako takšen pristop uporabiti tudi pri njihovem delu.

Sodelavec Tine, ki ima pomembno vlogo pri izvajanju in uveljavljanju zdravstvenega programa olimpiade Fun Fitness, je predstavil vsebino in pomen le-tega. Zelo pomembno je spremljanje zdravstvenega stanja naših uporabnikov. O tem je potrebno ozaveščati tudi širšo javnost. Program je v svetu še v razvoju in dobiva vedno večji pomen. Udeleženci srečanja so se strinjali, da je potrebno program podpreti, ohranjati in širiti, saj je zdravje pomembno za kvalitetnejše življenje naših uporabnikov.

V zadnjem delu srečanja je sodelavec Tine predstavil svoje raziskave s področja hipoterapije. V raziskavo so bili vključeni uporabniki iz našega centra. Tine je v okviru RNO in hipoterapevtskih obravnav spremljal njihovo stanje ter izvajal meritev. Rezultati raziskave so pokazali izboljšanje stanja uporabnikov, kar nas le še vzpodbuja k nadaljnjemu intenzivnemu izvajanju teh obravnav. S tem so se strinjali tudi vsi prisotni.

Po srečanju je sledil še aktiv, v sklopu katerega smo obravnavali tekočo problematiko, razpravljali o vključitvi aktiva v Zakon o dolgotrajni oskrbi. Izvolili smo novega vodjo in namestnika vodje aktiva, ki bosta skrbela za naša nadaljnja srečanja.

Katja Plešnik,
delovna terapevtka

Bojana Gradič,
fizioterapevtka

MATP IGRE

Tako kot vsako leto smo se tudi letos v okviru fizioterapevtskih obravnav v CUDV Dobrna vse leto pripravljali na tekmovanje MATP. Na tekmovanju se izvajajo motorične aktivnosti po principu razvojno-nevrološke obravnave. Tako kot pri individualnih ali skupinskih obravnavah, ki jih izvajamo v centru, si tudi na tekmovanju prizadevamo, da uporabniki čim bolj samostojno izvede posamezne aktivnosti, ki so prilagojene glede na njihove zmožnosti in sposobnosti. Uporabniki na obravnavah pridno in aktivno sodelujejo, najpomembneje pa je, da jih ob njihovih dosežkih tudi pohvalimo.

Po vseh pripravah, ki so se jih uporabniki pridno udeleževali, smo končno dočakali 20. april in se z našimi tremi junaki odpravili do Slovenskih Konjic, kjer smo se udeležili MATP iger celjsko-koroške regije. Organizatorji MATP iger so se res potrudili in pripravili prav posebno doživetje za vse tekmovalce.

Najprej smo se vsi zbrali na odprtju MATP iger ter poslušali himno, ki ji je sledil še glasbeni nastop treh mladih deklet, članic ansambla Me tri do polnoči. Po krajšem počitku in še tistih zadnjih pripravah, smo se po skupinah odpravili do začetka našega poligona. Tekmovalci so bili zavzeti in borbeni ter so se izkazali po svojih najboljših zmogljivostih in sposobnostih. Po napetem in končanem tekmovanju je sledila še skupinska igra in ples, ob katerem smo se vsi prijetno zabavali. Po zabavi so si lahko naši uporabniki malce odpočili, zatem pa je že sledila podelitev medalj, ki so jih prejeli vsi sodelujoči, ter skupno kosilo. Po prijetnem druženju in aktivnemu dopoldnevu smo se nekoliko utrujeni vendar navdušeni nad dogodkom odpravili proti Dobrni.

Uporabniki so bili zelo ponosni, saj so na MATP igrah dokazali, kaj vse zmorejo in kaj zmoremo skupaj. Prav zato že vsi skupaj komaj čakamo, da se spet udeležimo naslednjih iger, na katere se bomo seveda pridno in zavzeto pripravljali.

Urška Rojko,
pripravnica

Adrijana Podpečan,
fizioterapevtka

• KUHAM

KUHAM KUHAM CELE
DNI BOLJ KO KUHAM
BOLJ DIŠI VELIK LONEC
MAJHNA MIŠ KAR
OSTANE TI DOBIŠ

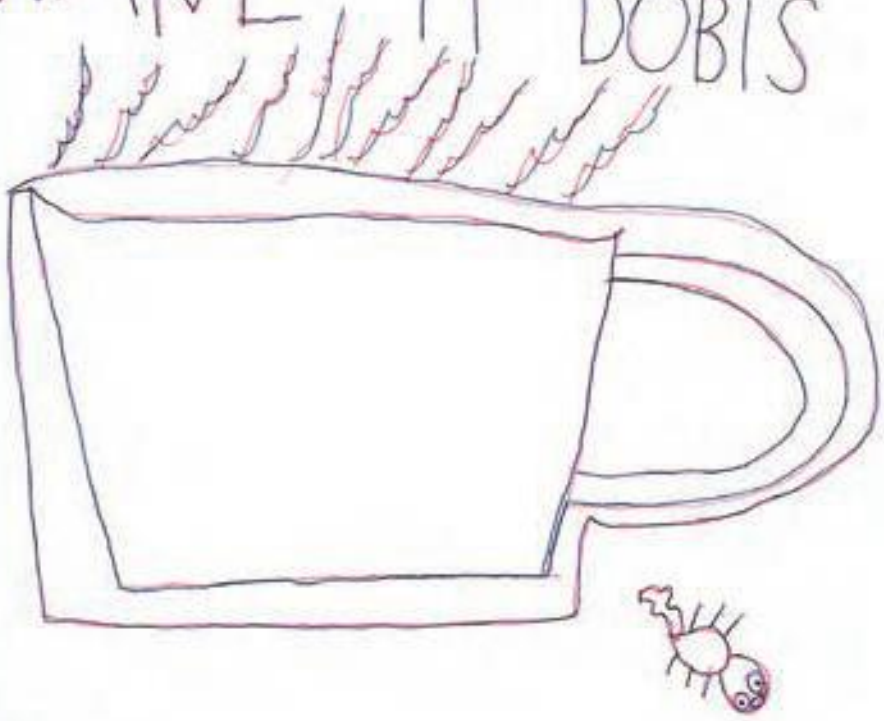

MATEJ

DRUŽENJE S PROSTOVOLJKO

V PONEDELJEK ME JE OBISKALA PROSTOVOLJKA URŠA. NAJPREJ SEM JI PREDSTAVILA NAŠ CENTER. POTEM SEM JI POVEDALA, DA IMAMO TUDI ŽIVALI. KONJEV JE BILA ZELO VESELA. TUDI URŠA IMA DOMA MAČKO. POVEDALA SEM JI TUDI NEKAJ O SEBI. KO ME JE PRVIČ OBISKALA, SVA ŠLI NA KAVO V LOKAL NA DOBRNI. POGOVARJALI SVA SE, KAJ BI POČELI. ODLOČILI SVA SE, DA KO BO LEPO VREME, BOVA DRUŽENJE PREŽIVELI ZUNAJ. V PRIMERU SLABEGA VREMENA PA BOVA PREBRALI KAKŠNO KNJIGO, IGRALI ČLOVEK NE JEZI SE ALI ENKO. KO SVA SE PRVIČ SREČALI, SEM JI PODARILA DARILO, KI GA JE BILA ZELO VESELA. OB NASLEDNJEM SREČANJU MI JE TUDI URŠA PRINESLA DARILO. PODARILA MI JE DIŠEČI SVEČNIK, KI GA JE NAREDILA SAMA. NA TEM SREČANJU SVA SE ODPRAVILI NA SPREHOD DO ZDRAVILIŠKEGA PARKA. TAM JI JE BILO ZELO VŠEČ, KER JE PARK OBISKALA PRVIČ. POKAZALA SEM JI TUDI, KJE IMAMO NAŠO PRODAJNO GALERIJO. NAREDILI SVA TUDI »SELFI«.

MENI TAKŠNA DRUŽENJA VELIKO POMENIJO ZARADI POGOVORA Z URŠO. LAHKO JI ZAUPAM, KAR ME TEŽI.

SARA BELINA,
UPORABNICA

INVAZIVNE RASTLINE V NAŠI OKOLICI

TO SO RASTLINE, KI V KMETIJSKI PANOGI POVZROČIJO VELIKO ŠKODE. V KMETIJSTVU INVAZIVNE RASTLINE PREDSTAVLJAJO PLEVEL. PORUŠIJO TUDI EKOSISTEM, SAJ NAVADNO RASTEJO HITREJE OD DOMAČIH AVTOHTONIH RASTLIN TER SE INTENZIVNEJE RAZMNOŽUJEJO.

TE RASTLINE NAVADNO RASTEJO OB REKAH, CESTAH ALI DRUGIH OPUŠČENIH ZEMLJIŠČIH, NEKATERE PA SO KOT OKRASNE RASTLINE ZASADILI LJUDJE.

NEKAJ INVAZIVNIH RASTLIN:

AMBROZIJA, AMERIKANSKI JAVOR, BRAZILSKI RMANEC, DAVIDOVA BUDLEJA TUDI: METULJNIK, JAPONSKA MEDVEJKA, KANADSKA ZLATA ROZGA, ROBINJA, JAPONSKI DRESNIK …

OPIS INVAZIVNE RASTLINE - AMBROZIJA (AMBROSIA ARTEMISIIFOLIA)

AMBROZIJA RASTE OB ŽELEZNIŠKIH POSTAJAH IN NA OPUŠČENIH ALI SLABO VZDRŽEVANIH KMETIJSKIH ZEMLJIŠČIH, OB REKAH IN AVTOCESTAH. PRI ODSTRANJEVANJU NA VEČJIH POVRŠINAH MORAJO KMETJE UPORABLJATI ŠKROPIVA, KI NISO NARAVI PRIJAZNA. PRI ROČNEM ODSTRANJEVANJU PA MORAJO UPORABLJATI ROKAVICE. V KOLIKOR RASTLINA CVETI, JE POTREBNO UPORABLJATI TUDI ZAŠČITNO MASKO ZARADI DRAŽENJA KOŽE IN DIHAL. RASTLINA PREDSTAVLJA VELIKO NADLOGO BOLNIKOM Z ASTMO.

V OKVIRU TERENSKEGA DELA SMO IZVEDLI OPAZOVALNO EKSKURZIJO Z OGLEDOM RASTIŠČA KOLONIJE JAPOSNKEGA DRESNIKA PRI VELENJU.

JAPONSKI DRESNIK SODI MED 10 NAJBOLJ AGRESIVNIH TUJERODNIH INVAZIVNIH RASTLINSKIH VRST. V NAŠIH KRAJIH JE BIL OPAŽEN PRED PRIBLIŽNO 100 LETI, PRVIČ V BLIŽINI CELJA. OPAŽANE SO 3 VRSTE DRESNIKA, KI SO SI ZELO PODOBNE: JAPONSKI DRESNIK, SAHALINSKI DRESNIK IN ČEŠKI DRESNIK. NA RASTIŠČU SMO OPAZILI RAZRAST JAPONSKEGA DRESNIKA V OKOLICI BLIŽNJEGA POTOKA TREBUŠNICA PRI VELENJU. DRESNIK JE UNIČIL PODRAST IN RASTLINE V SVOJI OKOLICI. OGLEDALI SMO SI DELE RASTLIN IN JIH FOTOGRAFIRALI.

ZLATKO,
VINKO,
UPORABNIKA

NOČ KNJIGE MALO DRUGAČE

Odkar je UNESCO 23. april razglasil za svetovni dan knjige, ga slavimo po vsem svetu, zadnja leta tudi ponoči. Tako tudi pri nas v centru v aprilu obeležimo teden knjige. Letos smo v centru organizirali tudi noč knjige.

V petek, 21. aprila, je nekaj uporabnikov za vikend odšlo domov, veliko pa jih je ostalo v centru. Razmišljali smo, s čim bi jim popestrili petkov večer. Z branjem knjige? Morda, vendar prebiranje takšnih in drugačnih zgodb velikokrat poslušajo že v svojih skupinah. Kino večer, sploh na petek, pa pri nas ni pogost. Izbrali smo film, posnet po knjižni predlogi Mali princ. Nekateri so knjigo že poznali.

»Mali princ simbolizira nedolžnost, ljubezen, prijateljstvo, upanje. Skozi njega tudi odraslim predstavi otroški, čist pogled na svet. Je glavni lik, ob katerem spremljamo različne osebe, ki jih srečuje na poti«. (wikipedija)

Uporabnikom in tudi zaposlenim je bila zgodba zelo všeč. Za podobno vzdušje, ki vlada v kinu, smo poskrbeli tudi s koruzno pokovko in sokom.

Dva najpomembnejša nauka Malega princa, ki si ju je vredno zapomniti, sta:

- ***»Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.«***
- ***»Ne pride daleč, kdor gre naravnost!«***

Veselimo se že noči knjige 2018!

mag. Maja Godec,
razredničarka

ŽENSKI VEČER

Aprila, ko praznujemo mednarodni dan knjige za otroke in svetovni dan knjige, smo se odločili, da bomo izrazili spoštovanje do vseh pisateljev, ki nam s svojim pisanjem pripravljajo toliko užitkov.

V poslanici za otroke piše, da je branje užitek in zato ni možno, da kdorkoli ne bi maral brati. Kdo pa ne mara užitka? In ni lepšega, da užitek, to je branje, pospremimo z užitkom!

Tolikokrat uporabljena besedica nujno potrebuje tudi razlago. Mi smo uživali ob branju zelo zanimive knjige, ob mlaskanju vroče čokolade s smetano, sladkanju s palačinkami s sladoledom ter pico. Ne nujno v tem vrstnem redu. Med užitke sodi tudi kopel z veliko mehurčki, ki smo si jo privoščili pozno zvečer in jo nadgradili z rahlo masažo z oljem obogatenim z esenco pomaranče … že pisati o tem je užitek.

Ja, dekleta smo si privoščila pravi ženski večer, začinjen z vsem, kar ženske ljubijo. In to samo zaradi knjige!

Živel svetovni dan knjige. Želimo si, da bi ga le praznovali vsaj dva krat na leto.

Ekipa dnevnega centra Celje

FANTOVSKI VEČER

Dan ali raje noč s knjigo smo preživeli v ženski družbi. To je bil vzrok, da smo začeli razmišljati tudi o fantovskem večeru z vsemi aktivnostmi, ki jih še posebej radi počno moški. Če ste začeli razmišljati o stereotipih, kot so pivo, nogomet in kavč, ste se zmotili. Do teh aktivnosti našim fantom manjka še nekaj let.

Mi smo pomislili predvsem na sproščanje energije, ki jo imajo naši fantje v izobilju. Izbrali smo karting. Rečeno, storjeno. Vse je bilo urejeno in pripravljeno, zato smo skoraj že zakorakali proti Citycentru Celje, ko so se z neba ulile najprej samotne kaplje in nato pravi naliv. Nismo se vdali tako hitro. Dirkalni avtomobili bodo v 5. nadstropju Citycentra tudi vse naslednje dni. Mi pa smo se namesto tega podali v Cineplexx in si ogledali film Varuhi zlatega jajca. Po filmski predstavi smo si v bližnji kavarni pogasili žejo, fantovski večer pa je dosegel vrhunec kar v domačem centru. Kar se zgodi v fantovski družbi po 8. uri, ostane skrivnost. Vam bralcem sporočamo le to, da se sicer veselimo kartinga v petem nadstropju, a še bolj tistega, kar se zgodi po osmi uri zvečer.

S karto za dirko smo tudi mi rahlo podkupljivi in pripravljeni razodeti kakšno skrivnost!

Ekipa dnevnega centra Celje

• OGLED EKOLOŠKE KMETIJE

Prebudili smo se v lepo sončno jutro, zato smo se učenci skupine OVI V A odpravili na celodnevni izlet v čudovito pokrajino. Ena izmed naših postojank je bila majhna, ekološka kmetija Logarjevih, ki se nahaja na desnem bregu reke Savinje, v smeri Logarske doline. Na kmetiji, na kateri kmetujejo na ekološki način, sta nas pričakala prijazna gospodarja. Predstavila sta nam delovanje kmetije in nas popeljala na ogled.

Najprej so nas pozdravili čisto prijazni kužki, kar trije so bili, ki so vestno čuvali hišo. Rački sta se potepali naokoli in se le stežka umikali drvenju mame pujse in šestim majhnim pujskom. Pogledali smo si tudi kravo, trop ovac, med katerimi sta se skrivala čisto majhna mladička, stara komaj nekaj ur. Prosto naokoli so se sprehajale tudi kokoši in petelin Koki. Spregledali nismo niti zajčkov, čeprav so se skrivali v travi. Ko smo se sprehodili naokoli, pa so nas ob obrobju pozdravile

koze, vseh starosti in velikosti. Res je bilo zabavno opazovati živali, ki se prosto gibljejo naokoli. Obisk kmetije nam je ponudil veliko novih spoznanj, zato smo si želeli, da bi lahko pri njih preživeli še kakšno urico dlje. Vendar našega potepanja po čudoviti pokrajini še ni bilo konec, zato smo se navdušeni nad kmetijo zahvalili in pot nadaljevali vse do slapa Rinka.

Natalija Pesjak,
vzgojiteljica

OBISK SORŽEVEGA MLINA

Nedaleč stran, v Polžah, se nahaja pravljični Soržev mlin. Glas o njegovi lepoti in prijaznem gospodarju je dosegel tudi skupino OVI IV. Odločili smo se, da se 25. aprila o čaru starodavnega mlina prepričamo na lastne oči, ušesa in jezik.

Ob prihodu smo že v delovni zagnanosti ujeli gospodarja Otona. Po prijaznem sprejemu nas je povabil v svoj košček raja. V hlevu so že nestrpno čakale kokoške ter race, da jih spustimo v svetlo jutro. Ko so se vrata hleva odprla, nas je pričakal edinstven prizor, kako desetero perjadi hiti v svobodo.

Nato smo se ob potoku odpravili proti jezu. Tam nam je gospod Oton razložil, kakšno moč ima voda in kakšen pomen ima vode za delovanje mlina. Opazovali smo spuščanje in dvigovanje zapornic in se prepričali, kako močan je človekov vpliv na vodostaj.

Potem smo se vrnili na domačijo. Da bi si še lažje predstavljali pomen vode, smo si

ogledali žago na vodni pogon. Skoraj nepredstavljiva nam je bila moč vode, ki omogoča razrez še tako debelih hlodov. Hkrati pa smo spoznali tudi življenje delavcev na žagi ter prostore, v katerih so živeli.

In končno je sledil ogled mlina, kjer se meljejo žita. Bilo je, kot bi se čas zavrtel nazaj v čase, ki se začnejo z »nekoč …«. Skozi prostor se je razlegal ropot vseh vrtečih se koles. Zadišalo je po moki. Pred nami sta se sipala moka in zdrob. Moko različnih žit smo lahko tudi okusili.

Prišel je čas odhoda. Z občudovanjem smo se poslovili od večno žuboreče dežele. S seboj pa smo odpeljali tudi nekaj moke in zdroba, zaradi katerih še danes občasno zadiši po našem centru.

Neža Markič,
razredničarka

KONJENIŠKI TABOR 2017

Ker se (re)habilitacijska medicina ne osredotoča le na uporabnikovo telesno funkcioniranje, temveč tudi na zagotavljanje aktivnega delovanja v širšem družbenem okolju, smo proces rehabilitacije usmerili ne samo na skrb zase, hojo za potrebe gibanja, opravljanja funkcionalnih aktivnosti, temveč tudi na mnoge druge dejavnosti, kot npr. skrb za konje, učenje novih veščin na področju komunikacije s konji ipd. Dopolnjena definicija habilitacije obsega aktiven proces, s katerim uporabniki razvijajo svoje optimalne telesne, duševne in socialne potenciale in se vključijo v okolje, ki jim najbolj ustreza. Namen je tudi, da dosežejo in ohranjajo optimalno funkcioniranje z vzajemnmm sodelovanjem s širšim družbenim okoljem. Motorično učenje je moderen in najpomembnejši del (re)habilitacijskega procesa, upoštevajoč nevrološke koncepte plastičnosti živčevja in motoričnega učenja. Vse to podpira rehabilitacijske programe, kot je terapija s pomočjo konja.

Celoten program našega prvega konjeniškega tabora je stremel k izboljšanju funkcioniranja in aktivnosti ter omogočanju sodelovanja uporabnika v vlogi, ki ustreza njegovim življenjskim pričakovanjem in željam. Našim uporabnikom skušamo obogatiti življenje s pomembnimi, vrednimi izkušnjami, ki jih za samostojnejše življenje pridobivajo s pomočjo dodatnih dejavnosti, ne le osnovnih vzgojno-varstvenih ali socialnih storitev.

Prav zato smo organizirali dvodnevni terapevtski konjeniški tabor, od nedelje, 7. do ponedeljka, 8. maja 2017 na kmetiji Pavšičevih v Trnju. Življenje na kmetiji, na kateri se intenzivno ukvarjajo s konji, nam je omogočilo intenzivno socialno in nenazadnje motorično učenje ter nudilo možnosti za pridobivanje novih in drugačnih, a za življenje pomembnih izkušenj ter znanj. Deležni smo bili vsakodnevnega dela s konji, razlage glede komuniciranja konj, njihove telesne govorice, jahanja na povodcu v maneži, izletov po prelepem kraškem svetu, terenskega jahanja do presihajočega Petelinjskega jezera in še marsikaj. Člani tima za aktivnosti in terapijo s pomočjo konj CUDV Dobrna, Tine, Lidija, Marinka in Tomaž, smo skupaj z uporabniki, Luko, Miho, Janijem in Kristjanom, preživeli nepozabna dva dni v svetu konj in prelepem kraškem okolju ter snovali načrte za nove konjeniške dogodivščine za jesen 2017.

mag. Tine Kovačič,
vodja OMR

MI GREMO PA NA MORJE ...

Vse lepše in toplejše vreme nas je sililo k uresničitvi želje, da bi se za nekaj dni odpravili na morje. Odločili smo se, da bomo raziskali slovenska obalna mesta.

V ponedeljek zjutraj smo se po zajtrku dobro razpoloženi in polni pričakovanj odpravili proti Kopru. Tam nas je namreč čakal prijeten in udoben apartma, ki je s svojo barvito opremo bil zelo zanimiv tudi našim uporabnikom.

Po dolgi vožnji smo se odločili za sprehod ob morju, nato pa smo poiskali restavracijo, kjer smo potešili svojo lakoto.

Popoldne smo želeli preveriti svojo kondicijsko pripravljenost, zato smo se peš odpravili proti Izoli. Pot ob morju je bila zelo prijetna in zabavna. V Izoli smo ob morju poiskali slaščičarno in se zasluženo želeli posladkati s sadno kupo. Rahlo razočarani nad postrežbo smo gospodu natakarju morali podati informacijo, da je med glavnimi sestavinami sadnih kup na Štajerskem tudi sladoled. Po postrežbi skromnih sladic smo se peš odpravili nazaj proti apartmaju. Bliže kot smo bili, pogosteje je bilo slišati Metkin stavek: »O mama mija, bolijo noge.«

Sledila je priprava hitre večerje, tuš in zasluženi počitek. Izkazalo se je, da naporen dan deklet le ni pretirano utrudil, saj so čvekale še pozno v noč.

Naslednji dan smo se po ležernem dopoldnevu odpravili na bazen. Preverili smo temperaturo vode v vseh bazenih ter se med drugim razvajali tudi v masažnem bazenu. Srečko, Tadeja in Bogdan so nekaj bazenske vode okusili ob spuščanju po toboganu in se ob tem neizmerno zabavali. Srečkov spust se je vsakič začel z besedami »bolj počasi«, zaključil pa z velikim nasmehom. Tudi Bogdanov pristanek se je vedno končal z enakim vprašanjem: »A še greva?«

Kasneje smo se odpeljali proti Portorožu. Sprehodili smo se ob obali, nato pa izbrali slaščičarno, ki nas tokrat ni razočarala.

V zgodnjih večernih urah smo se vrnili v apartma, kjer je sledila peka palačink, nato pa zabava na terasi. Odprli smo penino, zavrteli glasbo, peli in plesali, čvekali in se smejali ...

Tretji in hkrati tudi zadnji dan je bil namenjen raziskovanju Pirana. Ker je bil ta dan tudi rojstni dan našega Srečka, je bila naša prva postojanka slaščičarna na Tartinijevem trgu.

Srečku smo zaželeli vse najboljše, se posladkali z odlično torto, nato pa smo se povzpeli proti cerkvi sv. Jurija, ki kraljuje nad mestnim središčem. Uživali smo v čudovitem razgledu, naredili nekaj fotografij in se počasi odpravili po strmi poti nazaj. Pri tem je zagotovo najbolj uživala Tadeja, ki jo je na vozičku zaradi tlakovane poti in številnih izboklin močno »pretreslo«. Svoje zadovoljstvo ob premagovanju poti je izražala z glasnim, skoraj neprekinjenim smehom in s tem v še boljšo voljo spravljala nas in mimoidoče.

Naša naslednja postojanka je bil akvarij. Tam so nam zagotovo bili najbolj všeč mladi morski psi, h katerim so naši uporabniki, kljub opozorilom, tako močno želeli stegovati svoje prste.

Po obisku akvarija smo si privoščili okusno kosilo v restavraciji ob morju, nato pa ulovili še nekaj sončnih žarkov na bližnji obali. Na hitro smo si zmočili noge in tako preverili še temperaturo morja. Po kratkem »martinčkanju« smo se polni lepih vtisov in doživetij odpravili nazaj proti Dobrni.

Mateja Debelak,
Darja Grm,
varuhinji

STROKOVNA EKSKURZIJA V TISKARNO

V četrtek, 15. 5. 2017, smo se odpravili na strokovno ekskurzijo. Že začetek je bil zelo obetaven, saj smo se Mateja, Vida, Hinko, Jani, Tine, Aljaž, Matej in Ditka ter Silvo novim dogodivščinam naproti odpeljali v našem novem kombiju. Ko se dan tako dobro začne in udobno potuješ v novem vozilu, preprosto veš, da se to lahko samo še stopnjuje.

V Mariboru so nas v tiskarni Magra prijazno sprejeli gospod in gospa Grabušnik in zaposleni v tiskarni. Skupaj z Matejo so nas povabili v prostore tiskarne ter nam razkazali, kako poteka delo v tiskarni. Bilo je poučno in tudi zabavno. Vsi zaposleni so si vzeli čas samo za nas, tako da smo se počutili kot kralji. Razkazali so nam prostore in stroje, razložili postopke dela in nas nato povabili, da se v tiskanju preizkusimo tudi sami.

Najprej so nam pokazali, kako se s pomočjo računalniškega programa oblikuje napise za majico. Vsak si je lahko izbral, kakšne barve bodo črke njegovega imena in kje na majici bomo ime stiskali. Ogledali smo si tudi, kako deluje laserski gravirni stroj in vsak si je graviral svoje ime v kemični svinčnik. Nato smo se lotili sitotiska. S pomočjo zaposlenih smo se preizkusili v tiskanju in si natisnili majice z imeni. Vsak svojo. Medtem ko so nekateri tiskali majice, so drugi odtisnili ime tudi na kape. Na koncu smo vsi imeli kemični svinčnik, kapo in majico. Kot da to ne bi bilo dovolj, so nam podarili še vrečko s sladkimi in slanimi dobrotami. Gospa Grabušnik nas je postregla tudi z okusnim kosilom.

Poslovili smo se od Mateje, ki je ostala doma, in od tiskarne Magra ter Maribora. Odhajali smo polni znanja in prijetnih doživetij, s polnimi vrečami in želodčki. Zadovoljni smo se vračali na Dobrno. Vsi smo se strinjali z izjavo: »To je bilo nepozabno.« Hvala družini Grabušnik za prijaznost in pripravljenost obogatiti naš vsakdan.

Še nekaj utrinkov:

Janez: »Bilo mi je všeč, ker sem lahko izbral svojo barvo in sem tiskal na kapo in majico. Izbral sem rdečo barvo. Imeli smo se »fajn«, uživali smo in vsi so mi pomagali. Najbolj mi je bilo všeč delati s preslikači in toplotno prešo. Vse mi je bilo všeč, tudi darilo, ki smo ga dobili. Pobožal sem tudi kužka.

Vida: »Bili smo pri Mateji. Vse mi je bilo všeč. Prijazni so bili vsi.«

Hinko: »Meni je bilo v tiskarni všeč. Najbolj se spomnim strojev in kako so nam predstavili tisk. To delo me zelo zanima in mi je všeč. Če bi bil zaposlen v tiskarni, bi najraje tiskal mikice na stroju za sitotisk. Zelo sem bil presenečen nad prijaznostjo in darili.«

Kolektiv VDC

LETOVANJE MALO DRUGAČE

V letošnjem šolskem letu smo se ponovno odločili za letovanje malo drugače. Z enodnevnimi izleti smo želeli spoznati kar največ naše prelepe dežele Slovenije, njene znamenitosti in značilnosti pokrajine.

Prvi izlet nas je vodil v čudovito mesto Piran. Pridružila se nam je naša snemalna ekipa in izlet izkoristila ter posnela del Superfilma. Odlično, v Piranu smo postali super filmski zvezdniki. Bi si lahko zaželeli še kaj boljšega? Sladoled, seveda. Vendar nismo šli na morje le na sladoled. Dodobra smo si ogledali mesto, širno morje, galerijo in razstavo, Tartinijev trg, spomenik ter Tartinijevo rojstno hišo, poskusili smo morsko hrano. Lignje ter ribice! Seveda smo spili tudi obvezno skodelico kave na Tartinijevem trgu pod toplimi žarki pomladanskega sonca ter se posladkali s piranskim sladoledom.

Naslednji izlet se je precej razlikoval od prvega, vendar je bilo na izletu tudi prisotne polno vode. Lepo po vrsti. Cesta. Vijugasta. Vedno ožja. Ob njej voda. Vedno ožja. Najprej hribci, nato hribi, na koncu gore! In prekrasna pokrajina. Odprl se nam je pogled na čudovito dolino. Logarsko dolino. Reka Savinja nas je spremljala ves čas. Omenjeno reko pogosto vidimo in opazujemo, se o njej pogovarjamo, ampak kje izvira pa ni vedel nihče, zato smo se odpravili raziskat to skrivnost. Postopoma.

Naš prvi postanek je bila majhna, prijetna ekološka kmetija, stlačena med reko in gore. Pričakali so nas strašno majhni psi, prijazni in nasmejani lastniki, na sveže postrižen trop ovac, krava, ki je nismo preveč zanimali, raci, ki sta nas gledali bolj postrani, ter koze, ki so nas opazovale iz ozadja in se niso dale motiti pri dopoldanski malici. Med travo se je skrival zajec, družbo mu je delal ogromen petelin, ki, siromak, razume le nemško. Kokoši, ki so ravno kramljale, nismo motili. Kar naenkrat je iz hleva pridrvela mama pujsa, za njo pa cel kup malih pujsov. To je bilo nekaj, česar nismo več vajeni. Svobodno so skakali in tekali naokoli. Po travi, okrog hleva, gor in dol po bregu. Pravi športni pujsi. Bilo je res prijetno.

Nadaljujmo po poti raziskovanja. Navsezgodaj zjutraj se je sodelavka z nami malce pošalila in povedala, da je ravno na ta dan cesta v Logarsko dolino popolnoma zaprta za vsa vozila, v obe smeri. Cesta je bila res zaprta, ampak le 100 metrov pred ciljem. Komaj smo čakali, da odkrijemo skrivnost reke Savinje. Še nekaj minut hoda po kamenju, po hribu, slišalo se je šumenje, odprl se je pogled! Bili smo zelo zadovoljni. Odpravili smo se do slapa, prav do tja, od koder Savinja priteče. Ker smo želeli biti čisto blizu in potisniti roko v vodo ter se fotografirati, smo za nagrado dobili še tuš. Zapihal je veter in slap Rinka nas je kar izdatno stuširal. Pa kaj, to se ne zgodi vsak dan. Vsem nam je že pošteno pletel pajek mrežo v želodcu in ravno prav nam je prišlo jabolko v nahrbtniku. Naročeno smo imeli tudi kosilo z jedmi, katerih imena si človek malce težje zapomni, ampak vse je bilo domače. Najedli smo se do sitega in še malo bolj.

V letošnjem šolskem letu smo raziskovali tudi skrite globine preteklosti. Dobili smo odgovor na vprašanje, od kod prihaja srebrna poskočna stvar v termometrih. Iz rovov globoko pod zemljo, rudnika živega srebra v Idriji. Obiskali smo Idrijo in se odpravili v Antonijev rov, kjer so nekoč čisto zares vsak dan kopali rudarji, sedaj pa je tam le še muzej in radovedne glavice lahko izvedo mnogo zanimivosti iz preteklosti in o delu pod zemljo. Brrr, temačno in vlažno in stopnice in končno sonce! Ker pa smo se pripeljali že tako daleč, smo smuknili še v Žiri, kjer izdelujejo obutev tako za športnike kot za gledalce. Ooooo, to je bilo veliko čevljev. Nekaj smo jih kupili tudi mi. Čemu bi drugače šli na tako dolgo pot? Zaradi sladoleda seveda! Tega imajo v Žireh zares dobrega.

Doživeli smo sonce, morje, dež, temo rova, mokroto slapa, okuse pokrajin, vijuganje rek in cest, gozdove, doline, nepremagljive robnike in stopnice, svobodo. In sladoled!

Jerneja Borovnik,
razredničarka

KULTURNO DRUŠTVO SMEŠKO NA DNEVU ODPRTIH VRAT

Živio! Moje ime je Kulturno društvo Smeško in star sem 10 let. Z mojo lutkarsko družino smo bili v sredo, 17. maja, povabljeni na dan odprtih vrat Dnevnega centra CUVD Dobrna, ki se nahaja v Celju. S sabo smo povabili naše prijatelje Koprivo, Žajblja, Lipo, Belo Omelo, Čemaža in brata Šipek, ki so nastopili v lutkovni predstavi Zeliščkoti. Predstavo so si ogledali uporabniki centra, njihovi starši, učenci tretjega razreda POŠ Debro ter ostali gosti. Predstava je dobro uspela, saj so jim gledalci zaploskali. Po predstavi smo vsi radovedno pokukali tudi v druge prostore v centru. Vsa vrata so bila odprta, saj je bil DAN ODPRTIH VRAT. Vsi skupaj smo se nato zbrali na zelenici za centrom, kjer so učenci iz POŠ Debro in uporabniki centra skupaj posadili solato v lončke. Zaposleni so nam predstavili program in dejavnosti, ki jih izvajajo v dnevnem centru. Sledila je zaslužena malica. Na mizi je bilo polno dobrot, od slastnih namazov do še boljših sladkih priboljškov. Bilo je lepo, zanimivo ter zelo prisrčno. Stric Damir mi je naročil, naj se v imenu lutkarske družine zahvalim za povabilo in za gostoljubje in vam zaželim še veliko lepih trenutkov. Sporočiti moram tudi, da mi je bilo v dnevnem centru všeč in bom vesel, če vas bom lahko še kdaj obiskal.

Damir Kolarič,
Kulturno društvo Smeško

IZGUBLJENO VABILO

Mesec maj je poln zanimivih praznikov in dogodkov. Naš koledar je ves popisan. Veselimo se praznika dela, saj smo lahko doma z mamicami, očeti, brati in sestrami. Veselimo se gregorjevega, da lahko letamo kot ptički in se zaljubljamo. Označeno imamo tudi, da nas bodo obiskali ledeni možje kot tudi »poscana« Zofka. Na koledarju pa je označen tudi obisk Dnevnega centra Dobrna.

Vsako leto dobimo zanimivo izdelano vabilo, to leto pa ga kar ni bilo. Po navadi smo potrpežljivi in čakamo, čakamo, pa še kar čakamo … Vsi označeni dnevi so že minili, vabilo pa še ni prispelo. V naših majhnih in velikih glavah se je pojavljalo veliko vprašanj: »So pozabili na nas? Si ne želijo našega obiska?« Med sprehodom smo nalašč hodili mimo igrišča, da bi nas opazili, pa žal ni bilo nikogar zunaj. Gospoda hišnika smo spraševali, ali ima kaj pošte za nas, pa je samo odkimal. »Kaj se dogaja?« smo se spraševali. Nato sem se le opogumila in poklicala gospo Martino. S strahom sem vprašala, ali smo to leto povabljeni, pa nam je vedno nasmejana Martina odgovorila: »Seveda, kaj niste prejeli vabila?« Ne, pisno vabilo ni prispelo do nas, smo pa to leto sprejeli kar ustno vabilo. Po elektronski pošti smo še isti dan prejeli tudi uradno vabilo, ki sem ga pritrdila na oglasno desko naše igralnice, da so ga lahko prebrali tudi drugi. In to nalašč! Vsi v našem vrtcu nam zavidajo ta dan, saj se vrnemo polni lepih vtisov in tudi polnih trebuščkov. Vedno nam pripravijo kakšno presenečenje. Letos so nas presenetili z lutkovno predstavo Zeliščkoti. Strokovne delavke so pripravile tudi zelo okusne zeliščne namaze ter goro peciva. Za naše otroke pa je bila pika na i še vodna postelja, ki smo jo z veseljem kar nekaj časa navdušeni preizkušali. Jupiiiii.

Se vidimo naslednje leto.

Vzgojiteljici Jelka in Darja
ter otroci razvojnega oddelka Vrtca Anice Černejeve Celje

VTISI UČENCEV OŠ PRIMOŽA TRUBARJA CELJE

Tole so zapisali mladi komentatorji (učenci 3. a OŠ Primoža Trubarja, podružnica Debro). Pridružili so se nam na dnevu odprtih vrat in skupaj z našimi učenci pomagali zasaditi vertikalni vrt. Svoje misli so naslednji dan zlili na papir posebej za Stopinjice.

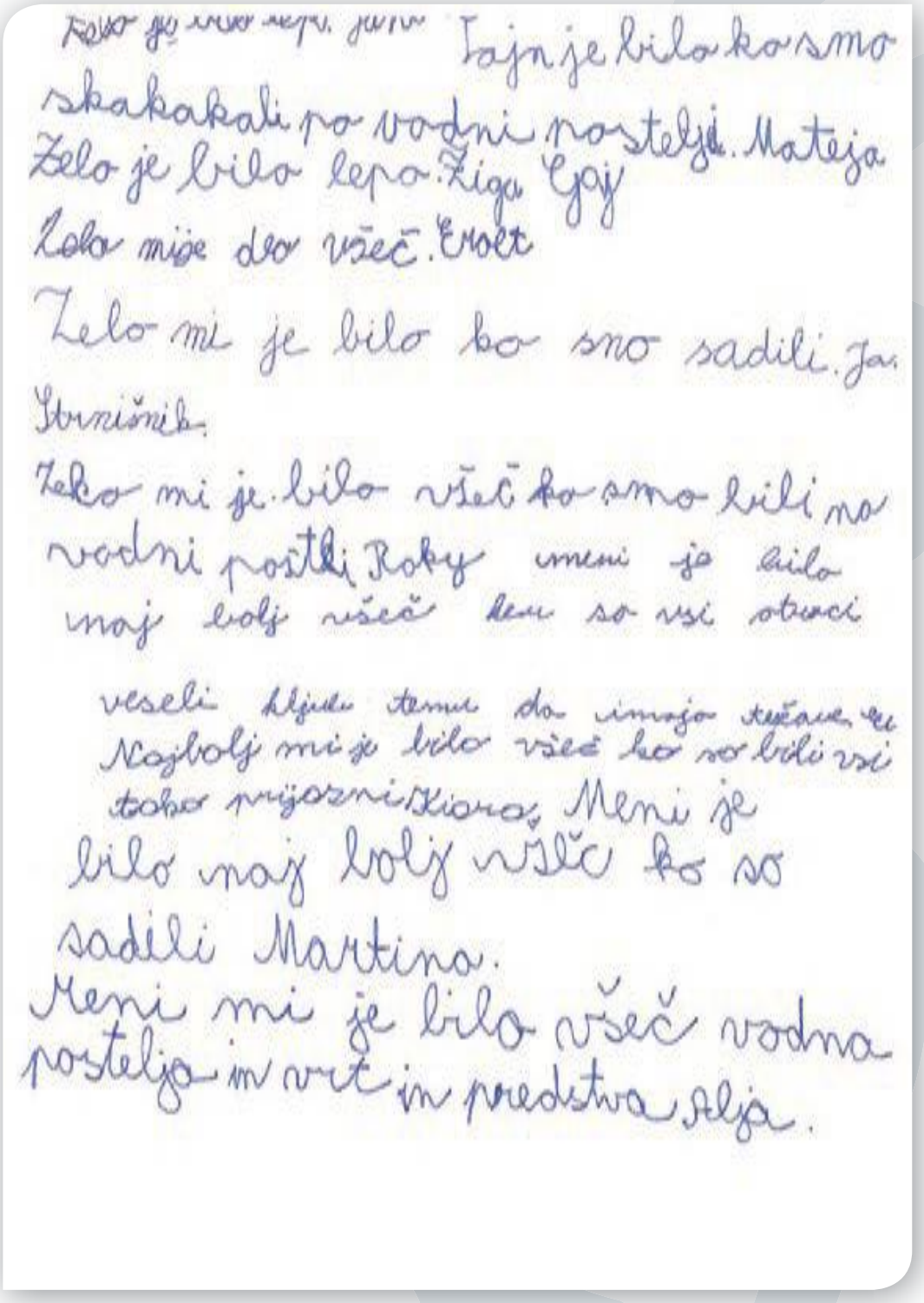

Tajn je bilo ko smo skakakali po vodni postelji. Mateja.
Zelo je bilo lepa. Žiga Gaj
Zelo mije deo všeč. Erset
Zelo mi je bilo ko smo sadili. Jan. Štrniščik.
Zelo mi je bilo všeč ko smo bili na vodni postelji Roky meni je bilo naj bolj všeč ker so vsi otroci veseli hkjuli temu da imajo težave. Najbolj mi je bilo všeč ko so bili vsi tako prijazni Kiara. Meni je bilo naj bolj všlč ko so sadili Martina.
Meni mi je bilo všeč vodna postelja in vrt in predstva Alja.

OBISK ODPRJA RAZSTAVE 49. LIKOVNEGA NATEČAJA LIKOVNI SVET OTROK

18. 5. 2017, na dan muzejev, se je marsikaj dogajalo. V CUDV Dobrna je na ta dan snemalna ekipa posnela likovno ustvarjanje na prostem, Tadej je s sošolci praznoval rojstni dan, popoldan pa smo se s Tadejem in Katarino odpeljali v Šoštanj. V OŠ Karla Destovnika-Kajuha so pripravili čudovito razstavo izdelkov likovnega natečaja Likovni svet otrok, ki je potekal že 49. leto. Na likovnem natečaju so sodelovali tudi nekateri naši učenci. Za ustvarjena likovna dela so prejeli bronasta priznanja učenci: Alen Jerak, Tadej Perc in Martin Zupan ter mentorici: Jerneja Borovnik in Helena Maček.

Po nagovoru ravnateljice šole mag. Majde Zaveršnik Puc in drugih so program čudovito obogatili tudi mladinski pevski zbor in plesna skupina.

Preživeli smo krasen sončen pomladni dan. Obisk odprtja razstave, ogled prireditve in razstave izbranih likovnih del ob okusnih prigrizkih nam bo še dolgo ostal v prijetnem spominu.

Helena Maček,
likovna pedagoginja

»KO BOŠ PRIŠLA NA BLED, BOŠ MOJA PUNČKA SPET ...«

Sprašujejo me: »Kam bomo pa letos šli na končni izlet?« To zanima naše uporabnike že od začetka šolskega leta. Na morju smo bili že večkrat, na Gorenjskem pa (že dolgo) ne. Odločili smo se, da bomo letos obiskali Bled. Na izlet smo se podali na zadnji majski dan, ker sta bila na razpolago kombi in avto za sedem uporabnikov in pet spremljevalk.

Na Dobrni je sicer zjutraj deževalo, a smo vedeli, da je na drugem koncu Slovenije sončno. Res je bilo, a tudi zelo vroče. Prvo postojanko za malico smo imeli v Lukovici, nato pa smo se odpravili proti Bledu. Sprehodili smo se ob jezeru, naredili nekaj posnetkov ob znamenitem srčku, nato pa si privoščili najboljše kremne rezine.

Na željo naše uporabnice Maje smo se odpeljali še do Begunj, kjer smo si ogledali Avsenikovo domačijo in prostor, kjer snemajo narodno-zabavno oddajo. Na terasi smo si privoščili še odlično kosilo.

Utrujeni in polni vtisov smo se odpravili proti Dobrni. Tik pred ciljem nas je zopet pozdravil dež.

mag. Maja Godec,
razredničarka

IZLET NA BLED

Bilo je zelo »fajn«. Uživali smo. Peljali smo se z vlakcem. Videli smo jezero in cerkev. Z Majo sva obiskala muzej, ki je posvečen Avseniku. Tam sem kupil knjigo z notami. Videli smo zlate plošče, gorenjske noše in harmonike. Slavko Avsenik je šel po očetovih stopinjah. Napisal je pesem Tam kjer murke cveto. S svojim ansamblom je snemal plošče pri Helidonu. V Gostišču Avsenik smo imeli dobro kosilo. Ko smo se vračali z avtobusom proti domu, smo peli.

Janez,
uporabnik

MOJA SLUŽBA

JANUARJA LETA 2015 MI JE LIDIJA POVEDALA, DA BOM OPRAVLJAL PRAKSO. KMALU SEM ZAČEL DELATI PRI FRIZERKI METKI NA DOBRNI. PO PRVEM DELOVNEM DNEVU SVA SI Z LIDIJO PRIVOŠČILA TUDI KAVICO V BLIŽNJEM BARU. V FRIZERSKEM SALONU BRIŠEM PRAH, POMETAM IN POMIVAM TLA, ČISTIM OKNA, PEREM, SUŠIM IN ZLAGAM BRISAČE, RAZKUŽUJEM KRTAČE IN GLAVNIKE. VČASIH ODNESEM KAVNE SKODELICE V BAR MINI ROSSI IN GREM V TRGOVINO. METKA ME VELIKOKRAT POHVALI IN JE ZELO VESELA, DA SEM TAKO PRIDEN. KADAR ZBOLIM, JO POKLIČEM IN JI POVEM, DA NE PRIDEM V SLUŽBO. LIDIJA PRAVI, DA JE ZELO PONOSNA NAME. ZELO RAD IMAM SVOJO SLUŽBO IN NE MOREM VERJETI, DA TO DELO OPRAVLJAM ŽE DVE LETI.

ALJAŽ PODJED,
UPORABNIK

DRUŽENJE ZAPOSLENIH V VDC-jih

Četrtega srečanja zaposlenih v varstveno delovnih centrih v Idriji se nas je udeležilo pet sodelavk. Saša, Milena, Karmen, Ditka in jaz smo se sprehodile ob Rakah do jezu na Idrijci.

Pot ob Rakah je edina idrijska pot, ki se je ponudila kot lagoden sprehod, pretežno po ravnem terenu. Le na začetku se je pot nekoliko povzpela, nato pa potekala skoraj dva in pol kilometra po ravnem. Vodila nas je ob levem bregu Idrijce, mimo visečih mostov, ki so imenitna razgledišča nad gorsko hudourno lepotico Idrijco, do edinstvenega Divjega jezera. Pot je zanimiva v vseh letnih časih in ob vsakem vremenu.

Pred vstopom na Rake je Muzejsko društvo Idrija uredilo Scopolijev spominski vrt, ki nam je predstavil podobo naše cvetoče krajine. Rake so zgradili zaradi rudnika in so kar 350 let dovajale vodo na velika lesena nadlivna kolesa ali kamšti, ki so črpale jamsko vodo in dvigovale rudo iz jame.

Naravoslovna učna pot nas je peljala skozi raznovrstne gozdne združbe z bogatim podrastjem, mimo največjega jesena, dobovega drevoreda, studenčka s pitno vodo, vse do jezu in jame nad Kobilo. Do Divjega jezera nas je vodila pot čez viseči most. Jezero je značilen kraški bruhalnik s potopljenim sistemom še ne povsem raziskanih jamskih rovov. Ob zelo visokih vodah postane jezero res 'divje', voda bruha in ustvarja na površini do 60 cm visok 'gobast klobuk'. Iztekajoča voda ustvarja mogočno, a najkrajšo slovensko reko Jezernico.

Ležeren sprehod po senčki se je iztekel v umirjeno kosilo, ki mu je sledil kulturni program. Navijaške skupinice so nam predstavile svoje poskočne točke, nato nam je zaigral Marko Hatlak, odličen slovenski harmonikaš. Pokazal je, da harmonika zmore veliko več, kot smo vajeni. Toplo priporočam obisk koncerta njegove skupine Funtango v Križankah v avgustu.

Ob koncu programa smo izvedeli še, kdo bo priredil naslednje igre. Zastavo je prevzel VDC Tončke Hočevar, Ljubljana.

Lidija Hrnčič Drašković,
varuhinja

DM TEK 2017

Pa nam je uspelo tudi v tretje …

Zadnja sobota v mesecu maju je že 12 let rezervirana za ženske in znameniti DM tek v Ljubljani. Vsako leto je to pomemben dogodek, saj se na DM teku zbere na tisoče žensk, oblečenih v enako barvo majčk. Tudi letos je bilo tako. Zbralo se nas je 7500. Park Tivoli je bil v soboto še posebej zelen, saj smo udeleženke prejele zelene majčke.

Tudi letos smo se pred DM tekom intenzivno pripravljale, saj smo trenirale ob torkih in četrtkih. Na teku je sodelovalo nekaj uporabnic, ki so sposobne preteči 5 km, in sodelavk, ki so spremljale uporabnice in tekle z njimi glede na sposobnosti uporabnic. Vse so pretekle zastavljeno traso in bile zelo ponosne, da jim je uspelo.

Po DM teku je sledilo druženje in zabava ob zvokih skupine Čuki, ki že tradicionalno nastopa na tej prireditvi. Seveda smo pridno pozirale tudi Robiju, ki je naredil veliko čudovitih posnetkov in dogodek ovekovečil še s kratkim filmčkom, ki ga kasneje vsako

leto razdelim vsem udeleženkam DM teka v spomin na naše nepozabno druženje. Seveda smo kot vsako leto tudi letos udeleženke prejele bogate DM vrečke.

Vsaki posebej sem čestitala za vztrajnost in uspešnost na DM teku in se lepo zahvalila tudi spremljevalkam za njihovo pripravljenost za sodelovanje in pomoč pri izvedbi dogodka, ki je namenjen predvsem našim uporabnicam. Pokazale smo jim, da smo lahko uspešne, vztrajne, izboljšale smo tudi telesno pripravljenost in zastavljeni cilj nam je tako uspelo doseči.

Ponosna sem na njih in vesela, da se veselijo že prihodnjega DM teka.

Zakaj pa ne … verjetno bomo celo leto ugibale, kakšne barve bodo majčke prihodnje leto, kaj bo v vrečkah in mogoče bo ravno zaradi tega katera uporabnica hodila na sprehode in pridno vadila, da bo lahko pretekla načrtovanih 5 km na naslednjem DM teku v Ljubljani.

Milena Oprčkal,
vodja ekipe

ZAKLJUČNI IZLET

Naši najmlajši uporabniki in tudi malo starejši iz skupine OVI II ter njihovi spremljevalci smo se odločili, da bomo sončen majski dan preživeli ob Velenjskem jezeru.

Zbudili smo se v torkovo sončno jutro, zato smo še bolj navdušeni nad izletom pripravili vse potrebno in se odpeljali proti jezeru. Prijazno nas je sprejela gospa Slavica. Z zanimanjem smo si ogledali okolico, potem pa smo že radovedno pogledovali proti jezeru in ladjici, ki je čakala na nas. Otrokom smo nadeli rešilne jopiče in se previdno vkrcali ter posedli po lesenih klopeh. Z veseljem smo se predali pomirjujoči plovbi po jezeru, ki jo je vodil izkušeni krmar. Ogledovali smo si pokrajino in obrežje jezera, postavili kakšno vprašanje krmarju, Angeliko in Dorotejo je vožnja popeljala v sladek dremež. Iza je ves čas budno opazovala okolico

in se na moč trudila, da bi dosegla vodo v jezeru. Tudi Miša je zvedavo opazovala dogajanje okoli sebe. Prav tako je na ladjici zelo užival Maj, Amina pa se nikakor ni mogla sprijazniti z rešilnim jopičem. Ko smo zopet stali na trdnih tleh, smo si na obrežju poiskali senco pred vročimi sončnimi žarki pod mogočnimi krošnjami dreves. Pogrnili smo več odej, na katerih so otroci lenobno pretegnili okončine in se spočili od plovbe. Privoščili smo si malico, spremljevalci tudi skodelico kave iz sosednjega bara. Po zasluženem počitku smo se odpravili še na sprehod ter občudovali zelo lepo urejeno okolico, božali so nas topli sončni žarki ter rahla sapica, ob kateri Patrik vedno pokaže navdušenje s prešernim smehom. Tu in tam nas je zmotil le duh po premogu, a

vzdušja nam to ni pokvarilo. Med sprehodom smo iskali primerno ozadje in se tudi večkrat fotografirali. Zelo gostoljubna gospa Slavica nam je medtem pripravila okusno kosilo tako za otroke kot za spremljevalce. V senci mogočnih dreves smo si ga z veseljem privoščili. S polnimi trebuščki in lepimi vtisi smo se po krajšem počitku vrnili proti Dobrni.

Ves dan smo v prečudovitem vremenu uživali tako na vodi kot ob vodi. Otroci so bili vidno navdušeni in zadovoljni. Ob koncu izleta smo si zaželeli, da bi v naslednjem letu doživeli še več podobnih dni.

Urška Dečman,
vzgojiteljica

UTRINKI IZ SKUPINE OVI II

SREČANJA UPORABNIKOV

V centru že vrsto let delujejo samozagovorniške skupine uporabnikov. Srečanja so namenjena polnoletnim uporabnikom in predstavljajo institut, kjer lahko ti izrazijo svoja mnenja, pobude, izkušnje in predloge za izboljšanje bivanja v ustanovi. Njihova mnenja so vedno dobrodošla, pa najsi bodo konstruktivna ali pa je med njimi tudi kakšna kritika. Vsaka skupina ima dve podporni osebi, ki poskušata njihove pobude uresničiti in udejaniti v praksi.

Srečanja potekajo enkrat mesečno. Vodi jih predsednik/-ca skupine, ki usmerja pogovor. Tajnik skupine o srečanju napiše zapisnik. Predstavniki samozagovorniških skupin med seboj predlagajo in izvolijo člane, ki sestavljajo Svet uporabnikov. Svet uporabnikov je najvišji organ uporabnikov, kjer le ti predlagajo določene spremembe, ki bodo doprinesle k njihovemu boljšemu počutju in kvaliteti življenja v ustanovi. Svet uporabnikov sestavlja devet članov. Prav tako sodelujeta dve podporni osebi. Srečanja so organizirana dvakrat letno, oziroma ko predsednik podporni osebi poda predlog za sklic sestanka. V tem letu smo sestanek prvič organizirali v februarju. Na sestanek smo povabili tudi direktorico, ki je pripravila povzetek aktivnosti v letu 2016 in hkrati tudi predstavila načrte za leto 2017. Med predlogi, ki so jih nanizali uporabniki, je bil eden izmed njih tudi možnost organiziranja neformalnih druženj uporabnikov v popoldanskem času. Prisluhnili smo njihovi ideji in organizirali prvo srečanje uporabnikov v marcu. Poimenovali smo ga »urica klepeta«. Glavno vlogo glede organizacije in obveščanja je prevzel Jasminko Keranović, predsednik Sveta uporabnikov. Skupaj sva oblikovala vabilo in ga opremila s slikami za lažje razumevanje besedila. Jasminko je poskrbel, da so vabila uporabniki pravočasno prejeli. Pred prvim srečanjem je imel Jasminko kar nekaj treme in nešteto vprašanj, kako bo srečanje potekalo, kaj se bodo pogovarjali, kdo bo prišel in podobno. Prvo srečanje je bilo uspešno izvedeno. Uporabniki so se srečali v zbornici centra, se družili eno uro, klepetali in pogovarjali o marsičem. Na srečanju zaposleni nismo bili prisotni, kar je tudi prav, saj je srečanje namenjeno njim. Seveda pa bi lahko, če bi bilo potrebno, povabili tudi koga od zaposlenih. Do sedaj smo organizirali tri mesečna srečanja. Na srečanjih imajo možnost snidenja starejši in mlajši uporabniki, ki se sicer ne videvajo vsak dan zaradi organizacije dela in usposabljanja v ustanovi.

Na svetu uporabnikov je bilo podanih še nekaj pobud, ki jih bomo poskušali uresničiti kolikor bo to mogoče.

Mojca Trontelj,
podporna oseba v Svetu uporabnikov

NAŠ NOVI KOMBI

Letos smo dobili novega jeklenega konjička, ki nas bo varno prevažal po novih poteh, novim ciljem naproti!

Simon Krajnc,
računalnikar

USTVARILI SO

Alen - Hiši
- svinčnik, akril na platnu

Aljaž - Snežak - linorez

Ema - To sem jaz
- mešana tehnika

Tomi - Roka - tempera, papir

Maja - monotipija

Martin - Mreža - monotipija

Žan - Palček - pečena glina

Luka - Snežak
- mešana tehnika

Tadej - Moja prijateljica
- kolažni tisk

Stopinjice 29, Glasilo CUDV Dobrna
ISSN 2463-9907
Urednik: Simon Krajnc
Grafično oblikovanje: Silvo Lavtižar, CPARK
Lektorica: Urška Dečman
Tisk, tehnična priprava in prelom: CPARK
Članke in fotografije so prispevali zaposleni in varovanci CUDV Dobrna ter obiskovalci.
Izdano: Dobrna, junij 2017, naklada 200 izvodov
Brezplačen izvod